

OPĆINSKI SUD
U Varaždinu

dne. 27-04-2020

**OPĆINSKI SUD U
VARAŽDINU
Braće Radić 2
42000 Varaždin**

Na broj: **Pn-52/19**

Tužitelj: **ČISTOĆA d.o.o. Varaždin, Ognjena price 13, OIB: 02371889218** koje zastupaju
Mate Matić i Daniel Hanik, odvjetnici iz odvjetničkog društva Matić i partneri d.o.o.,
Trg hrvatskih velikana 4, Zagreb

Tuženik: **Matija Mikac iz Varaždina, Lošinjska 14, OIB: 01881329881**

VPS: **30.000,00 kn**

ŽALBA

tužitelja

I. Tužitelj ističe kako je dana 10.04.2020. godine zaprimio presudu naslovnog suda od dana 10.04.2020. godine, poslovni broj: Pn-52/19 (u daljnjem tekstu: „*pobijana presuda*“) kojom se odbija tužbeni zahtjev u cijelosti i nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi parnični trošak u iznosu 7.500,00 kn uvećano za iznos zateznih kamata od dana presuđenja.

Tužitelj u otvorenom roku protiv pobijane presude podnosi ovu žalbu, zbog:

- 1) pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
- 2) bitne povrede odredaba parničnog postupka,
- 3) pogrešne primjene materijalnog prava,
- 4) odluke o trošku.

II. Tužitelj ističe kako prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude zaključuje da djelovanjem tuženika nije došlo do povrede prava na ugled i čast tužitelja radnjama tuženika, te navodi sljedeće:

„U konkretnom slučaju sud je ocijenio da su tuženikove sporne izjave i objave dane u okviru rasprave u javnom interesu u demokratskom društvu, te da iste predstavljaju prihvatljivu kritiku, između ostalog, tužitelju kao pravnoj osobi koja pruža javnu uslugu prikupljanja komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada (...) te da iste ne predstavljaju takav napad na tužitelja koji bi izazvao takvu povredu ugleda, imena i časti tužitelja da bi težina povrede i okolnosti slučaja opravdale dosuditi mu pravičnu novčanu naknadu u iznosu 30.000,00 kn.“

Postupajući kako je gore navedeno, prvostupanjski sud je pogrešno, tj. nepotpuno utvrdio činjenično stanje, počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku te pogrešno primjenio materijalno pravo.

III. Pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje

U razlaganju povreda koje je počinio prvostupanjski sud, prvenstveno ukazujemo na shvaćanje koje vrijedi kao postulat u slučaju svakog trgovačkog društva, pa tako i u slučaju ovdje tužitelja, a to je da je ugled trgovačkog društva determiniran konkretnim poslovnim pothvatima i djelovanjem na tržištu, tj. radi se o poslovnom ugledu trgovačkog društva. Iz toga proizlazi kako pitanju njegove povrede valja pristupiti uzimajući u obzir cijeli niz faktora, a koje čine uz interne faktore (povećanje/smanjenje dobiti, standard prava djelatnika trgovačkog društva, kao i zadovoljstvo djelatnika trgovačkog društva), i eksterni faktori, među koje spada i opći dojam poslovanja društva sa aspekta trećih osoba koje nisu dio trgovačkog društva. Napominje se kako je tužitelj trgovačko društvo osnovano s ciljem obavljanja djelatnosti gospodarenja otpadom, čistoće, proizvodnje i usluga vezanih uz gospodarenje otpadom, za područje grada Varaždina te okolnih gradova i općina. Tužitelj svoje djelatnosti odgovorno i uredno izvršava od osnivanja, obzirom da iste djelatnosti imaju veliku ulogu na gospodarski, zdravstveni i ekološki aspekt razvoja i napretka navedenog područja i njegovih žitelja, a tijekom vršenja djelatnosti društvo je profiliralo nekoliko renomiranih stručnjaka koji nerijetko sudjeluju u kreiranju i prilagođavanju programa gospodarenja komunalnim otpadom gradova i općina van mjesta sjedišta tužitelja.

U svijetlu rečenog, iako je već tijekom postupka utvrđeno, ističemo činjenicu kako je tuženik akademski obrazovan građanin, i još jednom ističemo bitnim napomenuti kako je ovdje tuženik, svjestan svojih izjava i objava koje su bile dostupne široj javnosti grada Varaždina, nesporno iznosio ili objavljivao sljedeće tvrdnje:

- 05.01.2019. godine usmeno na javnom skupu u Varaždinu: *„skupil sam neke brojke koje su javno dostupne i koje nam daju ajmo reć za pravo da tvrdimo da smo na neki način oštećeni ili kak god hoćete reć“, „drugim riječima da nam naplaćuju stvari koje ne bi trebali, ne?!“, „Znači po mojim proračunima, uz rprijedlog koji sam da, kuće su praktički mogle doći na cijenu ispod 01.07.“, „nekih 6-7000 domaćinstava, kuća, mjesečno u kasicu ubaci viška oko 130-140000 kuna, i to je tak, ne?! Znači nije to neka velika lova ali zašto ne zna se“, „u međuvremenu kak sam prije rekel sto i nešto tisuća kuna mjesečno, znači skoro pol milijona kuna se uzme građanima u kućama... i to je... znači kojđ nas se to zove šlamperaj..“* kojim tvrdnjama tuženik želi prikazati da tužitelj nastupa s prijevernom namjerom prema građanima grada Varaždina, kao i što želi ukazati na nekompetenciju djelatnika tužitelja neosnovano nazivajući postupke tužitelja „šlamperajem“, što jasno ukazuje da je, čak i ako predstavlja vrijednosni sud tuženika, isto izneseno na krajnje uvredljiv način prema tužitelju. Čak štoviše, sam tuženik u svom iskazu od dana 14. siječnja 2020. godine, opisujući svoj govor na javnom skupu, ističe sljedeće:

„Nisam rekao da Čistoća krađe i vara, ali je Čehok negdje upotrijebio riječ šlampavo vezano za otpad te sam se ja prihvatio riječi šlamperaj i to sam ponovio dvadeset puta i rekao da ako se 6-7000 domaćinstava smanji cijena za 15-20 kn je to 130-140000 kuna.“,
što pokazuje intenzitet kojim je tuženik htio uvrijediti i omalovažiti tužitelja, njegove djelatnike i djelovanje u tužitelja u cijelosti.

- 05.01.2019. godine pisano javno objavio u Facebook grupi Varaždinsko smeće:
„Sve brojke govore jedno, a ekipica skuplja novce i smišlja opravdanja (svaki tjedan ili mjesec drugo), vrijeme prolazi, računi se plaćaju i mic-po-mic ostvaruju ekstra prihodi na račun građana...“
„Posljedica se zna, a zapravo, ništa se ne mijenja jer je isti princip „pljačke“ građana na rasporedu od 01.07.) – kuće plaćaju koliko plaćaju... a najnoviji podaci sugeriraju prosječno generiranje malo više od 6kg papira mjesčno?! A odvozi se dvaput po 120l. Dakle, duplim odvozima, ne samo da građani plaćaju nepotrebno, nego i tvrtka u suvlasništvu grada (NO baš briga, NO je posebna priča) očito radi daleko od optimalnog Vozi i skuplja poluprazne kante ?! I troši naše novce!?“ kojim tvrdnjama tuženik želi prikazati da tužitelj nastupa s prijevarnom namjerom prema građanima, nadalje tuženik insinuira kako je tužitelj počinio kazneno djelo krađe, tj. ponašanje tužitelja izjednačava s kaznenim djelom krađe,
- 07.01.2019. godine pisano javno objavio u Facebook grupi Varaždinsko smeće, među ostalim:
*„Znači „pljačka“ ili kak god je tih 5-6 ili koliko mjeseci naplate... razlika onog što je bilo i što će biti te po novoj odluci u stanovima *broj stanova + razlika onog što je bilo i što je po kućama broj + broj kuća... Dakle na kućama, što sam javno rekao 130-140000 kn mjesečno, *5, *6, *9 (još tri mjeseca navodno) ... nije to ni tak malo. (...)*
„...optimum određuje firma kojoj je cilj optimalno poslovanje.. Ovdje to nije slučaj...“
„Uostalom prijedlog za stanove je temeljen na njima (a spremnici fale i cistoca očito mora namaknuti višak u kućama)..“ kojim tvrdnjama tuženik želi prikazati da tužitelj nastupa s prijevarnom namjerom prema građanima, nadalje tuženik opet insinuira kako je tužitelj počinio kazneno djelo krađe, tj. ponašanje tužitelja izjednačava s kaznenim djelom krađe i kako je ta krađa kontinuirana,
- 08.01.2019. godine pisano javno objavio u Facebook grupi Varaždinsko smeće, između ostalog:
„...Tko si ti anonimče? Čitaj kaj pišem – građanin bez mandata iznosi javno svoje mišljenje da ste muljatori. Točka. Tuži ako imaš ime i prezime. Ili odi zagrlji vođi i tješite se...“ kojom tvrdnjom tuženik opet insinuira protupravno ponašanje ovdje tužitelja, tj. oslovljava ga među ostalim osobama koje adresira „muljatorom“. Ovdje tužitelj ukazuje kako su u hrvatskom jeziku riječi „prevarant“, „lažov“, „pokvarenjak“, „spletkaroš“ sinonimi riječi „muljator“, što jasno ukazuje da je čak i ako predstavlja vrijednosni sud, isti iznesen na krajnje uvredljiv način prema tužitelju,
- 15.04.2019. godine pisano javno objavio u Facebook grupi Varaždinsko smeće, između ostalog:
„Predragi, evo i novih dokaza o tome kako mali Beč funkcionira. Ovo pišem „u strahu“ (znate da toga kod mene nema, možda neka patologija – sigurno o tome razmišljaju Zlatan Avar i ekipa?!) da bi me sad i odvjetničko društvo Jelaković&Partneri moglo tužiti za uvredu, klevetu, tko zna što... A i g. Skroza i Čisotoća...“

Jer, ja tu sad opet posprdno o svemu + kopirat ću stare izjave zbog kojih me tužili. Naravno, da bude jasno (nemam taj dio dokumenta, možda je npr. Čehok zaslužan za povlačenje tužbe, možda Avar, možda NO Čistoće... javite se zaslužnici! tužba je povučena vrlo brzo nakon što je predana na Općinski sud!

(...)

Hm, čini se da Čistoća zna ili je dio anonimne priče Varaždinci za Čehoka – jer i tu ih muči kad velim... „Varaždinci za Čehoka, koji ste vi debili, katastrofa! Anonimci, bezlični, bezobrazni.“

(...)

Hm, jel to anonimci koriste Čistoću kao artiljeriju?! Čistoću koja je „naša“ firma“?! (ovdje bih samo podsjetio da g. Skroza nije bio na sastanku, a g. Čehok nije potpisao izjavu vezano uz potvrdu da se ne služi anonimnim profilima...)

U obrazloženjima, uskoro ću Vam dati cijeli tekst, svjedoci su g. Skroza i g. Briški koji su saslušavani u Čistoći...

(...) I pazite kaj pišete (možda i kaj pričate), u Varaždinu je lako zloupotrijebiti slobodu izražavanja! Da sad tu napišem da je sve to mutno evo mi nove tužbe...“ kojim tvrdnjama tuženik opet insinuirá protupravno ponašanje ovdje tužitelja, i to zajedničko protupravno djelovanje tužitelja, gradonačelnika i zamjenika gradonačelnika kroz krajnje uvredljive navode.

Tužitelj ističe i kako iz dokaznog postupka proizlazi da je tuženik u svojim obraćanjima koristio i izraz „ekstra profit“ i „ekstra prihod“ s namjerom da ukaže na poslovanje tužitelja kao protupravno, iako tužitelj ne ostvaruje ikakav „ekstra profit“ ni „ekstra prihod“, a kako je niže razloženo, pod točkom IV.

Tužitelj ističe kako samo insinuiranje da bi tužitelj činio kaznena djela, ili bio sklon poslovati na protupravan način, a što je nesporno tuženik navodio u govorima i objavljuvao na javno dostupnim servisima pred većim brojem ljudi, predstavlja klevetničke tvrdnje kojima se nesporno stvara negativan dojam o tužitelju u okolini tužitelja. Navedene tvrdnje su neistinite, klevetničke i paušalne, te u svakom smislu škode poslovnom ugledu ovdje tužitelja, kao i djelatnika (tijela i radnika) tužitelja, a što se sve očitovalo i na poslovanje tužitelja, te kao takvo predstavlja grubu povredu prava osobnosti tužitelja na ugled i čast tužitelja, što je jasno vidljivo i iz iskaza zakonskog zastupnika tužitelja. Propust prvostupanjskog suda da uvidi dubinu zadiranja u pravo osobnosti tužitelja od strane tuženika predstavlja osvarenje žalbenog razloga pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Nadalje, obzirom da je prvostupanjski sud utvrdio da se radi o „prihvatljivoj kritici“ tužitelja od strane tuženika, tužitelj još jednom ističe kako je predmetna „kritika“ dana od strane tuženika na krajnje uvredljiv i omalovažavajući način, te je ponovo prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da je kao takva „prihvatljiva“, pogotovo uzimajući u obzir ustaljenu praksu Vrhovnog suda RH u presudi od dana 12.09.2007. godine, poslovni broj Rev-456/2007, koja navodi:

„Ako je vrijednosni sud izrečen na uvredljiv način nakladnik se ne oslobađa odgovornosti.“,

koja praksa u ovom postupku ostvaruje analognu primjenu, obzirom da sloboda izražavanja, koja obuhvaća slobodu mišljenja i slobodu poimanja i širenja informacija nije neograničena, a zaštita ugleda ili prava drugih predstavlja takva ograničenja.

Dio koji prvostupanjski sud propušta jasno utvrditi jest da je nesporno da je tuženik sudjelovao u javnoj raspravi - političkoj debati od javnog interesa (koja se nalazi u samoj srži koncepta

demokratskog društva) tj. javnom savjetovanju povodom određivanja cijena usluga odvoza komunalnog otpada koje je organizirao Grad Varaždin – u kojem postupku je tuženik dostavio Gradu Varaždinu dva prijedloga (nesporan dio iskaza tuženika dana na raspravi održanoj dana 14.01.2020. godine, str. 9. zapisnika).

Sam tuženik ističe kako su njegovi prijedlozi na savjetovanju odbijeni zbog nerazumljivosti, dakle zaprimljeni, obrađeni i odbijeni nakon obrade zbog nerazumljivosti, sve po principima demokratskog društva u političkoj debati u pitanju od javnog interesa.

Sve kasnije izjave i tvrdnje tuženika, koje je svojevrijedno, svjesno i s namjerom iznio van rasprave – javnog savjetovanja o predmetnoj stvari, u kojima insinuirao protupravno ponašanje tužitelja, oslovljava tužitelja na uvredljiv i omalovažavajuć način, nikako ne predstavljaju iznošenje vrijednosnih sudova za potrebe političke debate o pitanju o javnog interesa, već namjerno postupanje tuženika s ciljem povrede prava osobnosti – ugleda i časti tužitelja. Obzirom na navedeno, jasno je kako prvostupanjski sud pogrešno zaključuje i ekskulpira ponašanje ovdje tuženika, s obrazloženjem da se radilo o prihvatljivoj kritici rada tužitelja te da su izjave tuženika dane u okviru rasprave u javnom interesu u demokratskom društvu, što je potpuno netočno.

Sam tuženik u svojem iskazu od dana 14.01.2020. godine (str. 8. zapisnika) očito daje naslutiti kako se je „inat“ prema tužitelju „nakupljao“ već od 2018. godine kada se je tuženik prvi puta zainteresirao za predmet formiranja cijene odvoza komunalnog otpada, te nakon prvih javnih istupa dobio poziv od djelatnika tužitelja da pristupi u prostore tužitelja na usmeno savjetovanje, što je tuženik odbio, prvo zbog godišnjih odmora, a naknadno je odbio pristupiti na zbog činjenice da se uzrujao na okolnost kvalitete vrećica koje je distribuirao tužitelj i koja okolnost mu je smetala. Iz samih navoda tuženika, jasno je kako je tuženik kroz određeno razdoblje gomilao nezadovoljstvo zbog djelovanja tužitelja, koje je rezultiralo gnjevom i odbijanjem komunikacije s tužiteljem, a konačno i iznošenjem izjava i objava koje su predmet ovog postupka.

Nadalje, prvostupanjski sud propušta i utvrditi kao odlučnu činjenicu da je tuženik svojim radnjama, izjavama i objavama gotovo pozivao građane na građanski neposluh u vezi s ispunjavanjem obveza prema tužitelju i da se isto očitovalo u radnjama građana grada Varaždina koji su nakon djelovanja tuženika počeli odbijati pravovremeno plaćati, ili čak u cijelosti odbijali plaćati svoje obveze s naslova doprinosa za komunalne usluge odvoza otpada, čime je tužitelju nastala izravna materijalna šteta. Navedeno je očito iz iskaza zakonskog zastupnika tužitelja. Nadalje, iz istog iskaza je jasno vidljivo kako je porastao broj poziva Službi za korisnike tužitelja, kao i da su radnici tužitelja počeli biti praćeni i snimani na terenu, počele su biti objavljivane slike radnika tužitelja na Facebooku s opisom da radnici tužitelja ne rade svoj posao, te su čak i neki građani dolazili na obračun sa direktorom firme. Nadalje, zakonski zastupnik tužitelja ističe kako su on i njegova supruga osobno imali neugodnosti. Navedeno jasno upućuje kako je zbog povrede časti i ugleda nastala neimovinska šteta trgovačkom društvu kao i njegovim djelatnicima, ali nesporno i imovinska.

IV. Bitne povreda odredaba parničnog postupka

Tužitelj ističe kako je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 352. st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku, tj. presuda ima nedostatka zbog kojih se ne može ispitati obzirom da prvostupanjski sud nije utvrdio odlučne činjenice tijekom postupka.

Kao što je ranije navedeno tijekom izlaganja žalbenog razloga pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, jasno se ukazuje da prvostupanjski sud bezrazložno ekskulpira postupanje tuženika pretpostavljajući bezgraničnu zloupotrebu slobode izražavanja tuženika pravu osobnosti

koje uživa tužitelj, tj. štete koja tužitelju nastaje povredom prava na čast i ugled. Tužitelj ističe kako je prvostupanjski sud zanemario činjenicu kako je grad Varaždin organizirao javno savjetovanje povodom određivanja cijena usluga odvoza komunalnog otpada u kojem postupku je tuženik aktivno sudjelovao na način da je dostavio Gradu Varaždinu dva prijedloga (nesporan dio iskaza tuženika dana na raspravi održanoj dana 14.01.2020. godine, str. 9. zapisnika), a koji prijedlozi tuženika su odbijeni, sve u postupku održanom u skladu sa principima demokratskog društva u političkoj debati u pitanju od javnog interesa. Sve kasnije izjave i tvrdnje tuženika, koje je svojevremeno, svjesno i s namjerom iznio van rasprave – javnog savjetovanja o predmetnoj stvari, u kojima insinuira protupravno ponašanje tužitelja, oslovljava tužitelja na uvredljiv i omalovažavajuć način, nikako ne predstavljaju iznošenje vrijednosnih sudova, pogotovo ne na prihvatljiv način koji se temelji na konceptu demokratskog društva.

Tužitelj ističe da je prvostupanjski sud propustio utvrditi kao odlučnu činjenicu i tu da je tužitelj kao davatelj javnih usluga prikupljanja miješanog, biorazgradivog i reciklabilnog komunalnog otpada dužan pružati usluge u skladu i s odredbama Odluke o načinu pružanja javnih usluga („Službeni vjesnik Grada Varaždina“ broj 01/18, 09/18 i 02/19) koja u članku 8. propisuje najmanju učestalost odvoza. Stoga davatelj javnih usluga ne ostvaruje „ekstra prihode“ kada prikuplja komunalni otpad prema propisanom broju učestalosti odvoza, dok tuženik s namjerom to ističe kao „ekstra profit“ svjestan činjenice da je upravo Gradsko vijeće Odlukom to utvrdilo a predlagatelj u savjetovanju sa zainteresiranom javnosti odbacio prijedloge tuženika.

Nadalje, davatelj javnih usluga (tužitelj) ne smije primijeniti cjenik ukoliko na isti nije ishodio suglasnost izvršnog tijela JLS-a. (članak 33. stavak 6. Zakona o održivom gospodarenju otpadom - ZOGO – Narodne novine broj 94/13, 73/17, 14/19 i 98/19). Davatelj usluge dužan je obračunati cijenu javne usluge iz članka 30. stavka 1. ZOGO-a na način kojim se osigurava primjena načela »onečišćivač plaća«, ekonomski održivo poslovanje te sigurnost, redovitost i kvalitetu pružanja te usluge sukladno odredbama Zakona, Uredbe iz članka 29. stavka 10. Zakona i Odluke iz članka 30. stavka 7. Zakona.

Upravo je izvršno tijelo JLS-a dužno davatelju javnih usluga kroz cijenu osigurati pružanje usluga na kvalitetan, postojan i ekonomski učinkovit način u skladu s načelima održivog razvoja, zaštite okoliša i gospodarenja otpadom, osiguravajući pri tom javnost rada.

Nadalje, prvostupanjski sud propušta utvrditi odlučnu činjenicu da je tužitelju nastala kako neimovinska, tako i imovinska šteta, te da ista i dalje nastaje upravo kao posljedica djelovanja tuženika. Tuženik je svojim radnjama, neistinitim i malicioznim izjavama i objavama u kojima tvrdi da je postupanje tužitelja „šlamperaj“, te kojima insinuira kontinuirano protupravno ponašanje tužitelja navodeći kako se radi o „pljački“ koja traje mjesecima i „muljatorima“ koji su uzrok tome, izazvao učinak da je nemali broj građana odlučio aktivno provoditi tzv. građanski neposluh u vezi s ispunjavanjem obveza prema tužitelju i da se isto očitovalo u radnjama građana grada Varaždina koji su počeli odbijati pravovremeno plaćati, ili čak u cijelosti odbijali plaćati svoje obveze s naslova doprinosa za komunalne usluge odvoza otpada, čime je tužitelju nastala izravna imovinska kao i neimovinska šteta. Nastanak neimovinske štete je očit u posljedicama - radnici tužitelja su počeli biti praćeni i snimani na terenu, bezrazložno su počele biti objavljivane slike radnika tužitelja na Facebooku s opisom da radnici tužitelja ne rade svoj posao, te su čak i neki građani dolazili na obračun sa direktorom firme, značajno je porastao i broj službenih, ali i onih neslužbenih prigovora na rad tužitelja. Općenito tužitelj zbog radnji tuženika trpi pogoršanje dojma okoline prema tužitelju i generalne percepcije tužitelja.

Navedeno jasno upućuje kako je zbog povrede časti i ugleda nastala neimovinska šteta trgovačkom društvu kao i njegovim djelatnicima, ali nesporno i imovinska. Obzirom da prvostupanjski sud nije proveo sve predložene dokaze, vidljivo je kako visina štete nije utvrđena, ali da je izveo sve dokaze,

mogao bi na temelju istih utvrditi i visinu nastale neimovinske, kao i imovinske štete. U konačnici, valja ukazati i na stav pravne znanosti, koji ističe:

„Sudac (a ne vještak) u većoj mjeri kreira visinu novčane naknade, jer „povreda prava osobnosti“ nije primarno medicinski nego pravni pojam.“ (A. Radolović: „Pravo osobnosti u novom Zakonu o obveznim odnosima, Zbornik Pravnog fakulteta u Sveučilišta u Rijeci (1991) v. 27, br. 1., 129-170)

Tužitelj ovim putem ističe kako tuženik i daljnjim izjavama i objavama nastupa s neistinitim, klevetničkim, uvredljivim i omalovažavajućim objavama i tvrdnjama u odnosu na tužitelja, te dokaz o istom dostavlja u privitku ovoj žalbi u skladu s odredbom čl. 352. Zakona o parničnom postupku, tj: Tuženik i dalje provokacijama obmanjuje javnost, pa tako u grupi Varaždinsko smeće tijekom trajanja roka za žalbu u rubriciranom postupku objavljuje sljedeće:

„IZAZOV ČISTOĆI

Obzirom da je gradskim komunalcima ostao još ovaj radni tjedan za predaju žalbe na odluku Općinskog suda, pokušat ću dodatno olakšati njihovom odvjetničkom društvu u mogućoj pripremi žalbe na Županijskom sudu. Dakle, obećajem, javno i potpuno svejedno, da u slučaju žalbe neću koristiti usluge odvjetnika već ću sam samcat sudjelovati u postupku, štogod to značilo (uopće ne znam što znači žalba, dal' je to samo isčitavanje postojećih eskapada ili ide novi postupak, nebitno). Ovo nisam nikome dosad objavio, pa ni mojim dragim opunomoćenicima, tako da očekujem svakakve oblike čuđenja i sugestija, ali odlučio sam tak. Naprosto bilo kakav oblik daljnjeg, sporednog i besmislenog, trošenja novca koji u tvrtku upumpavaju građani, smatram neprihvatljivim na ovakvim glupostima (sa svoje strane ne vidim kako drugačije utjecati na smanjenje ogućih troškova), ali ću s guštom izazivati čuđenje suda traženjem da sve troškove podmiruje odgovorna osoba tvrtke, a ne tvrtka. Ako gradonačelnik Ivan Čehok čita, nek' si razmisli, ovo mu je još jedna prilika da me razori (možda smisli i neku bolju riječ, da ne bu šlamperaj ak' se krene ponavljati). Iako veli da nema veze s ovim postupkom...

Ako žalbe ne bude, tražim da Gradsko vijeće i g. Damir Habijan pokrenu pitanje pokrića troškova upravo od odgovorne osobe tvrtke (ili neka zatraže izvješće uprave, pa da se vii tko je gazda koji će platiti troškove iz svog džepa). Mislim da građani zaslužuju takav pristup i da bi to bilo moralno i politički korektno.“

Predmetni navodi upravo ukazuju na odlučne činjenice koje je sud trebao utvrditi tijekom prvostupanjskog postupka, a to je da tuženik kontinuirano s namjerom nastupa na difamirajući način prema tužitelju te u cijelosti podupiru obrazloženje tužitelja u ovoj žalbi.

Tužitelj ističe kako mu nastaje daljnja šteta, obzirom na daljnje posljedice ovog postupka – javnost zauzima stav da je tužitelj lopov, da krade i da javni novac uzaludno troši na zastrašivanje građana, što je vidljivo iz članka objavljenog 10.04.2020. godine na portalu Varaždinski.hr;

<https://varazdinski.net.hr/vijesti/politika/3797461/sdp-o-presudi-nadamo-se-da-skrozi-nece-pasti-na-pamet-trositi-jos-novaca-nasih-sugradjana/>

u kojem je vidljiv stav lokalne političke stranke koja izjavljuje:

„Nadamo se da direktoru Skrozi nakon ove presude neće pasti na pamet da se žali na presudu i time potroši još malo novca naših sugrađana koji plaćaju Čistoćine račune.“

Predmetni članak dostavlja se u privitku sukladno čl 352. Zakona o parničnom postupku.

Te zaključno, tužitelj ističe kako ista klub vijećnika iste lokalne političke stranke Gradskom vijeću Grada Varaždina dana 28.01.2020. godine predlaže točku dnevnog reda – Prijedlog preporuke

javnopravnim osobama u vezi tužbi protiv građana zbog javno iznijetih kritika, a kojim prijedlogom traži da se trgovačkim društvima, javnim ustanovama i ostalim javnopravnim subjektima kojima je osnivač Grad Varaždin, odnosno koje su u njegovom vlasništvu i njihovim povezanim društvima „*da izbjegavaju traženje sudske zaštite zbog javnog iznošenja kritika i negativnih ocjena o njihovom radu i poslovanju od strane građana*“, što u konačnici predstavlja, protuustavno, protuzakonito i potpuno nerazmjerno naravi potrebe za ograničenjem.

Prijedlog odluke se dostavlja u privitku sukladno čl. 352. Zakona o parničnom postupku.

Gore navedene odlučne činjenice proizlaze iz izvedenih dokaza, a propuštanjem da ih utvrdi, prvostupanjski sud je počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka.

V. Pogrešna primjena materijalnog prava

Tužitelj ističe kako je prvostupanjski sud pogrešno primjenio materijalno pravo, odnosno nije primjenio materijalno pravo.

Odredbom čl. 19. Zakona o obveznim odnosima navedeno je:

„(1) *Svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom.*

(2) *Pod pravima osobnosti u smislu ovoga Zakona razumijevaju se prava na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog života, slobodu i dr.*

(3) *Pravna osoba ima sva navedena prava osobnosti, osim onih vezanih uz biološku bit fizičke osobe, a osobito pravo na ugled i dobar glas, čast, ime, odnosno tvrtku, poslovnu tajnu, slobodu privređivanja i dr.*“

Nadalje, odredbom čl. 1046. Zakona o obveznim odnosima propisano je

„*Šteta je umanjenje nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).*“

Te zaključno, odredbom čl. 1098. st. 1. Zakona o obveznim odnosima propisano je:

„*Tko drugom povrijedi čast, iznosi ili prenosi neistinite navode o njegovoj prošlosti, znanju, sposobnosti, ili o čemu drugome, a zna ili bi morao znati da su neistiniti, i time mu prouzroči imovinsku štetu, dužan je naknaditi je.*“

dok je odredbom čl. 1100. st. 3. istog zakona propisano:

„*Za povredu ugleda i drugih prava osobnosti pravne osobe sud će, ako procijeni da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi joj pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema.*“

Vidljivo je kako prvostupanjski sud nije pravilno primjenio materijalno pravo, sve uslijed pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, koji žalbeni razlog je obrazložen u točki III. ove žalbe. Da je prvostupanjski sud ispravno i potpuno utvrdio činjenično stanje, nedvojbeno bi usvojio tužbeni zahtjev i naložio tuženiku da naknadi štetu tužitelju u iznosu postavljenom u tužbenom zahtjevu.

Niže tužitelj dostavlja odluke iz kojih je vidljiva ustaljena praksa sudova u meritorno vrlo sličnim predmetima iz koje je vidljivo ispravno postupanje, tj. prihvaćanje tužbenog zahtjeva, tj. obvezivanje tuženika na naknadu štete i koja praksa analognom primjenom ukazuje na osnovanost tužbenog zahtjeva u rubriciranom predmetu;

- presuda Županijskog suda u Varaždinu od dana 17.11.2008. godine poslovni broj: GŽ-1233/08-2, koja navodi:

„Tuženika valja upozoriti da je važećim Zakonom o obveznim odnosima prihvaćena objektivna koncepcija neimovinske štete kao povrede prava osobnosti. Naime, odredbom čl. 1046. ZOO-a određeno je da štetu predstavlja, između ostalog i povreda prava osobnosti i to neimovinsku štetu, a u smislu odredbe čl. 19. st. 2. ZOO-a pod pravima osobnosti razumijevaju se pravo na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime i dr. Posljedica povrede prava osobnosti je, dakle, neimovinska šteta, pa povreda prava osobnosti predstavlja pravnu osnovu naknade neimovinske štete.“

- presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske od dana 16.02.2010. godine, poslovni broj Rev-129/10-2, koja navodi:

„U odštetnim parnicama u kojima se potražuje naknada štete bilo imovinske bili neimovinska, bilo obje, zbog informacije objavljene u medijima, da bi postojala odštetna odgovornost nakladnika ili autora takve informacije mora se raditi o informaciji koja se u razumnoj mjeri može povezati s tužiteljem. Dakle da svaka prosječna osoba prosječnog znanja i poznavanja činjenica može znati da se neke informacija odnosi upravo na tužitelja. Drugi uvjet koji također mora biti ispunjen da bi postojala odštetna odgovornost za informaciju objavljenu u medijima, to jest da bi se radilo o difamirajućoj informaciji, ona mora imati takva svojstva da svaka prosječna treća osoba može o tužitelju zauzeti negativan stav, smatrati ga osobom koju je potrebno izbjegavati ili prezirati, koju je moguće ismijavati odnosno kada se položaj tužitelja u društvu i njegovoj zajednici upravo zbog objavljene informacije, umanjuje.“

- presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu od dana 08.01.2016. godine, poslovni broj Pn-609/14 potvrđena presudom Županijskog suda u Varaždinu od dana 12.10.2016. godine, poslovni broj GŽ-421/2016, koja presuda navodi:

„Imajući u vidu da tuženik ničim nije dokazao osnovanost ovakvih navoda u spornim tekstovima, iz navedenog se može zaključiti, da je tužitelj pretrpio neimovinsku štetu u vidu povrede prava osobnosti, s obzirom da su se negativne posljedice iz tekstova reflektirale unutra obitelji tužitelja narušavajući ju.

*Slijedom navedenog, sud je u smislu odredbe čl. 21, 22 i 23 Zakona o medijima, a u vezi sa čl. 1100. Zakona o obveznim odnosima («Narodne novine», br. 35/05, 41/08 - dalje: ZOO) i 223 ZPP-a, odlučio da **pravična novčana naknada tužitelju iznosi 50.000,00 kuna za pretrpljenu neimovinsku štetu s osnove povrede prava osobnosti, duševnog mira, ugleda časti i dostojanstava tužitelja**, prilikom čega je sud posebno uzeo u obzir da je negativan utjecaj članaka koji se posredno odnosi na tužitelja preko članova obitelji kao i okoline u tužitelja u svakodnevnom životu i radu.“*

- presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu od dana 26.02.2016. godine, poslovni broj Pn-767/2015, potvrđena presudom Županijskog suda u Vukovaru od dana 23.07.2018. godine, poslovni broj GŽ-365/2016, koja navodi:

*„Također, sud je utvrdio da je tuženik objavio ispravak ovdje spornih informacija, te da je na taj način pokušao popraviti prouzročenu štetu tužitelju, **no iz iskaza tužitelja proizlazi da***

ovaj način popravka štete nije bio dostatan, jer tužitelj i dalje trpi povredu prava osobnosti na ugled i čast, tj. neimovinsku štetu. Stoga, tuženik je temeljem čl. 21. st. 1. ZM-a, a u vezi s čl. 16. st. 1. ZM, te temeljem čl. 1100. st. 1. i 2. u vezi s čl. 19. st. 1. i 2. i čl. 1046. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15 - dalje: ZOO) dužan tužitelju isplatiti pravičnu novčanu naknadu zbog nanesene povrede prava osobnosti.

- presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu od dana 28.12.2018. godine, poslovni broj Pn-1350/14 potvrđena presudom Županijskog suda u Osijeku od dana 16.05.2019. godine, poslovni broj GŽ-398/19, koja presuda navodi:

„Ocjenjujući iskaz tužitelja iskrenim, objektivnim, životnim i logičnim sud zaključuje da je nakon objave spornog članka tužitelj bio uznemiren kao i članovi njegove obitelji i prijatelji i da je okolina tužitelja imala prema njemu razne upite i to u negativnom smislu tako da je zbog toga trpio duševne boli zbog povrede prava osobnosti.

Odlučujući o visini pravične novčane naknade, sud je tužitelju dosudio naknadu štete u iznosu od 15.000,00 kn, uzevši u obzir sve okolnosti slučaja, osobito da je tužitelj javna osoba, te uzevši u obzir opseg pretrpljenih duševnih boli zbog povrede prava na privatnost, dostojanstvo čast i ugled, pri čemu je sud vodio računa o cilju kojemu služi ta novčana naknada, kao i da se dosuđivanjem ove naknade ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.“

VI. Sukladno svemu navedenom, tužitelj predlaže drugostupanjskom sudu da preinači prvostupanjsku pobijanu presudu na način da usvoji tužbeni zahtjev u cijelosti, a podredno da ukine prvostupanjsku presudu dostavi predmet prvostupanjskom sudu na ponovni postupak, te da obveže tuženika da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka, kao i trošak ove žalbe.

Trošak:

Sastav žalbe:	1.250,00 kn
<u>PDV 25%</u>	<u>312,50 kn</u>
UKUPNO	1.562,50 kn

+ trošak sudske pristojbe

Čistoća d.o.o.
koje zastupa:

MATIĆ i partneri
ODVJETNIČKO DRUŠTVO
Trg hrvatskih velikana 4
10000 Zagreb · Hrvatska
MATE MATIĆ
ODVJETNIK / ATTORNEY

MATIĆ i partneri
ODVJETNIČKO DRUŠTVO
Trg hrvatskih velikana 4
10000 Zagreb · Hrvatska
DANIEL HANIK
ODVJETNIK / ATTORNEY

Matija Mikac ▶ Varaždinsko smeće - Građanska inicijativa

3 h · 📍

IZAZOV ČISTOĆI

Obzirom da je gradskim komunalcima ostao još ovaj radni tjedan za predaju žalbe na odluku Općinskog suda, pokušat ću dodatno olakšati njihovom odvjetničko društvu u mogućoj pripremi žalbe na Županijskom sudu. Dakle, obećajem, javno i potpuno svjesno, da u slučaju žalbe neću koristiti usluge odvjetnika već ću sam samcat sudjelovati u postupku, što god to značilo (uopće ne znam što znači žalba, dal' je to samo isčitavanje postojećih eskapada ili ide novi postupak, nebitno). Ovo nisam nikome dosad objavio, pa ni mojim dragim opunomoćenicima, tako da očekujem svakakve oblike čuđenja i sugestija, ali odlučio sam tak. Naprosto bilo kakav oblik daljnjeg, sporednog i besmislenog, trošenja novca koji u tvrtku upumpavaju građani smatram neprihvatljivim na ovakvim glupostima (sa svoje strane ne vidim kako drugačije utjecati na smanjenje mogućih troškova), ali ću s guštom izazivati čuđenje suda traženjem da sve troškove podmiruje odgovorna osoba tvrtke, a ne tvrtka. Ako gradonačelnik Ivan Čehok čita, nek' si razmisli, ovo mu je još jedna prilika da me razori (možda smisli i neku bolju riječ, da ne bu šlamperaj ak' se krene ponavljati). Iako veli da nema veze s ovim postupkom...

Ako žalbe ne bude, tražim da Gradsko vijeće i g. Damir Habijan pokrenu pitanje pokrića troškova postupka upravo od odgovorne osobe tvrtke (ili neka zatraže izvješće uprave, pa da se vidi tko je gazda koji će platiti troškove iz svog džepa). Mislim da građani zaslužuju takav pristup i da bi to bilo i moralno i politički korektno.

Sviđa mi se Podijeli

👍👎🗨️ 31

Mario Sajko

Mato pa oni su samo imali želju da vas malo nagaze, preplase i 99% njih i jesu, pa su se utišali,

[Vijesti / Politika](#)

čistoća vs. mikac

SDP O PRESUDI 'Nadamo se da Skrozi neće pasti na pamet trošiti još novaca naših sugrađana'

10.04.2020 16:33

Varždinski.hr

- Lajkaj na Facebooku 5 sviđa mi se
- Podijeli na Facebooku 4
- Pošalji putem Messengera
- [Pošalji putem Messengera](#)
- [Podijeli na Twitteru](#)
- [Prosljedi putem Vibera](#)
- [Prosljedi putem Whatsapp](#)
- [Pošalji mailom](#)

Zvonko Lončar

Kontakt:
091 352 00 81
kristina.borscak@vis-cro.com

Tražimo više djelatnika za rad na

**MONTAŽI SUNCOBRANSKIH
KONSTRUKCIJA**

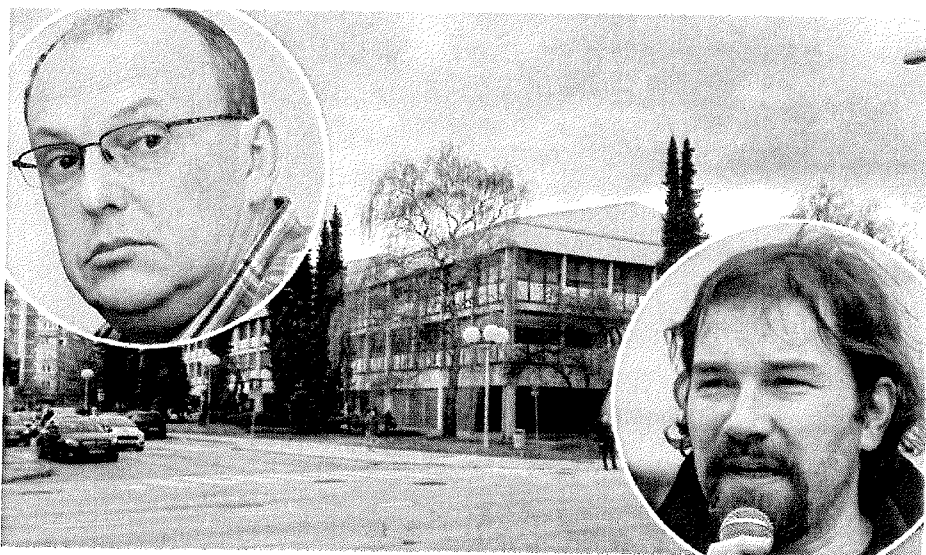
STALNI RADNI ODNOS

Radno iskustvo i stručna sprema nisu uvjetovani.

Oni su se osvrnuli na donesenu nepravomoćnu presudu kojom se odbija tužba koju je varaždinska gradska tvrtka Čistoća podignula protiv aktivista i sveučilišnog predavača Matije Mikca.

- **Varaždinski SDP** je od prvog dana stao na stranu slobode govora i opravdane kritike lošeg rada pojedinih gradskih tvrtki kao 'Čistoća'. Kritike na koju naši sugrađani imaju pravo.

Vezana vijest:

Tužba za povredu ugleda je odbačena, Čistoća mora platiti 7.500 kuna

NEPRAVOMOĆNA PRESUDA MIKAC POBIJEDIO

Kako bi pokušali konstruktivno djelovati mi u SDP-u smo, uz česta obraćanja lokalnim i nacionalnim medijima zbog ovakvih i drugih slučajeva zastrašivanja naših sugrađana, u dva navrata od predsjednika Gradskog vijeća i gradskog HDZ-a **Damira Habijana** tražili da stavi na dnevni red Vijeća SDP-ov prijedlog Zaključka kojim Vijeće poziva Čistoću i sve gradske tvrtke da ne tuže naše sugrađane i odustanu od pokrenutih tužbi kao što je ova - stoji uvodno u objavi Gradske organizacije SDP-a.

Oni su se osvrnuli na donesenu nepravomoćnu presudu kojom se odbija tužba koju je varaždinska gradska tvrtka **Čistoća** podignula protiv aktivista i sveučilišnog predavača **Matije Mikca**.

Podsjetimo, Čistoća je Mikca tužila 'zbog toga što je tuženik zloupotrijebio slobodu izražavanja' 'iznošenjem neistinitih, klevetničkih i paušalnih tvrdnji' na prosvjedu građanske inicijative Varaždinsko smeće 5. siječnja 2019. godine te istog datuma na Facebook stranici inicijative.

SDP je u objavi dalje komentirao:

- **Habijan** je to odbio farizejski se izvlačivši na proceduralne i druge izgovore. Gradonačelnik **Ivan Čehok** je u stilu 'ne bi se štel mešati' oprao ruke iako je Grad većinski vlasnik Čistoće. Štoviše, nakon svega što je direktor Čistoće Skroza napravio (ili nije), Nadzorni odbor, u kojem većinu ima vladajuća koalicija, je bez javnog natječaja dao novi mandat istom čovjeku na čelu firme koja, eto, tuži i na sreću gubi sporove protiv građana, obračunava PDV po svojoj tarifi, netransparentno kupuje zemljišta za milijune kuna, organizira nepostojeće godišnjice firme istovremeno dok građani prosvjeduju, odbija dati podatke o potrošenim reprezentacijama i štošta drugo. Lista je preduga.

Nadamo se da direktoru Skrozi nakon ove presude neće pasti na pamet da se žali na presudu i time potroši još malo novca naših sugrađana koji plaćaju Čistoćine račune - poručio je SDP.

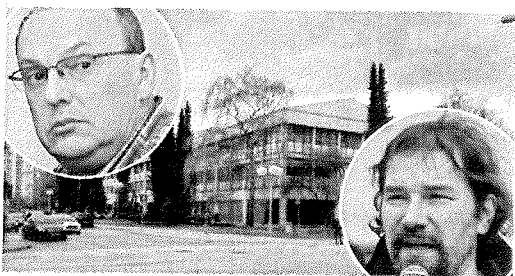

SDP Gradska Organizacija Varaždin

prije otprilike 2 tjedna

Varždinski SDP je od prvog dana stao na stranu slobode govora i opravdane kritike lošeg rada pojedinih gradskih tvrtki kao "Čistoća". Kritike na koju naši sugrađani imaju pravo.

Kako bi pokušali konstruktivno djelovati mi u SDP-u smo, uz česta obraćanja lokalnim i nacionalnim medijima zbog ovakvih i drugih slučajeva zastrašivanja naših sugrađana, u dva navrata od predsjednika Gradskog vijeća i gradskog HDZ-a Damira Habijana tražili da stavi na dnevni red Vijeća SDP-ov prije... Prikaži više

VARAZDINSKI.NET.HR

MIKAC POBIJEDIO Tužba za povredu ug...

Čistoća se na ovu odluku može žaliti u roku od 15...

KLUB VIJEĆNIKA SDP- a
 Varaždin, 28. siječnja 2020.

Primljeno	28-01-2020		
Klasifikacijska oznaka	021-06/20-01/2		Org. jed.
Uredžbeni broj	20-1	Pril.	Vrij.

GRADSKO VJEĆE GRADA VARAŽDINA
 n/r predsjednika

Na temelju čl. 61. Poslovnika o radu Gradskog vijeća Grada Varaždina („Službeni vjesnik Grada Varaždina“ br. 4/14 i 6/14), Klub vijećnika SDP-a u Gradskom vijeću Grada Varaždina predlaže za sjednicu Gradskog vijeća Grada Varaždina točku dnevnog reda i to :

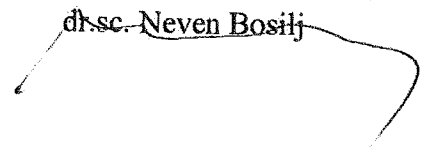
- Prijedlog preporuke javnopravnim osobama u vezi tužbi protiv građana zbog javno iznijetih kritika

Prijedlog se podnosi se predsjedniku Gradskog vijeća na daljnje postupanje, sukladno čl. 63. Poslovnika.

Sukladno obvezi iz čl. 65. stavka 4. Poslovnika Prijedlog kao pojedinačni akt sadržava pitanje koje se želi riješiti i cilj koji se njegovim donošenjem želi postići, a što je navedeno u Obrazloženju Prijedloga. U prilogu daje se i cjeloviti Prijedlog preporuke.

Za izvjestitelja Klub vijećnika SDP-a predlaže dr.sc.Neven Bosilj, predsjednik Kluba vijećnika SDP-a u Gradskom vijeću Grada Varaždina, sukladno čl. 64.stavku 2. Poslovnika.

PREDSJEDNIK
KLUBA VIJEĆNIKA SDP-a
 dr.sc. Neven Bosilj

REPUBLIKA HRVATSKA
VARAŽDINSKA ŽUPANIJA
GRAD VARAŽDIN
Gradsko vijeće

KLASA:

URBROJ:

Varaždin2020.

PRIJEDLOG

Na temelju članka 45. stavka (1) točke 2. Statuta Grada varaždina ("Službeni vjesnik Varaždinske županije", br. 3/18), Gradsko vijeće Grada Varaždina na----- sjednici održanoj dana---
----- 2020. godine, donosi

PREPORUKU

javnopravnim osobama u vezi tužbi protiv građana zbog javno iznijetih kritika

1. Gradsko vijeće preporuča trgovačkim društvima, javnim ustanovama i ostalim javnopravnim subjektima (dalje: javnopravne osobe) kojima je osnivač Grad Varaždin, odnosno koje su u njegovom vlasništvu i njihovim povezanim društvima da izbjegavaju traženje sudske zaštite zbog javnog iznošenja kritika i negativnih ocjena o njihovom radu i poslovanju od strane građana.

Gradsko vijeće smatra da građani imaju pravo na izražavanje svojih mišljenja o njihovom radu, obzirom da se radi o javnim uslugama koje te javnopravne osobe pružaju u interesu tih istih građana koje te usluge i plaćaju, ili su sufinancirani javnim sredstvima.

U tom smislu Gradsko vijeće cijeni da takva mišljenja građana treba primarno promatrati kao kritiku. Ovaj stav Gradsko vijeće temelji na poštivanju ustavnih prava na slobodu govora i njenoj afirmaciji, te će u tom smislu slijediti sve postignute demokratske standarde u poštivanju ovih prava i unapređivati ih u svojem djelovanju, od rada samog Vijeća i ostalih tijela Grada, do svojih javnopravnih osoba, u okvirima nadležnosti Vijeća.

2. Sudska zaštita od kritika građana kao pojedinaca može se smatrati pokušajem njihovog ušutkivanja, što može štetiti ugledu Grada kao osnivača, odnosno vlasnika i samoj javnopravnoj osobi, te podsjećati na progone za verbalni delikt iz prethodnih vremena, koji apsolutno nije primjeren dosegnutim demokratskim standardima.

3. Ovom Preporukom Gradsko vijeće izražava stav o takvim i sličnim postupcima, u kontekstu afirmacije demokratskih standarda iznijetih u prethodnim točkama ove Preporuke, a što je na tragu odluka o sličnim pitanjima nadležnih tijela pravnog i pravosudnog sustava RH, kada je riječ o afirmaciji slobode govora, što bi trebalo uzeti u obzir kada javnopravne osobe, ili njihova tijela odlučuju o pravnoj zaštiti, a na temelju javnih kritika građana.

4. Preporuka se dostavlja javnopravnim osobama kojih je osnivač Grad, odnosno koje su u njegovom vlasništvu i njihovim povezanim društvima, posebno predstavnicima Grada u njihovim tijelima na znanje, s pozivom da ih u svojem daljnjem postupanju imaju u vidu kada su u pitanju javne kritike građana.

PREDSJEDNIK
GRADSKOG VIJEĆA
Damir Habijan, dipl. iur.

OBRAZLOŽENJE

Prijedlog preporuke, sukladno članku 65. stavku 4. Poslovnika o radu Gradskog vijeća Grada Varaždina („Službeni vjesnik Grada Varaždina“ br. 4/14 i 6/14 – ispravak) sadržava stav o opredjeljenju za slobodu javnog iznošenja kritika o trgovačkim društvima, javnim ustanovama i drugim javnopravnim osobama kojih je Grad osnivač, odnosno koje u njegovom vlasništvu i njihovim povezanim društvima (dalje: javnopravne osobe), a koji se temelji na poštivanju ustavnih prava na slobodu govora, s ciljem praćenja postignutih demokratskih standarda u poštivanju ovih prava i njegovog unaprjeđenja u ukupnom djelovanju Gradskog vijeća i ostalih tijela Grada te svojih javnopravnih osoba.

Klub vijećnika SDP-a u Gradskom vijeću Grada Varaždina smatra da bi gradske javnopravne osobe trebale maksimalno izbjegavati traženje sudske zaštite zbog javnog iznošenja kritika i negativnih ocjena o njihovom radu. Smatra se da građani imaju pravo na izražavanje svojeg mišljenja, jer se radi o uslugama koje ti subjekti pružaju u interesu tih istih građana koji te usluge i plaćaju. Ako se tome doda da se radi o uslugama na koje javnopravni subjekti imaju monopol, pretpostavlja se da one niti ne mogu imati štete od iznijetih javnih negativnih ocjena, ili kleveta. Takva mišljenja treba promatrati primarno kao kritiku.

Nadalje, i sama kleveta kao kaznenopravni delikt poslije donošenja našeg Ustava dobiva novu konotaciju, odnosno ukupni društveni kontekst, u kojem sve negativno izjavljeno i napisano o javnopravnom subjektu nema cilj naštetiti njegovu ugledu, već se cilj kritike primarno promatra kao izraz ustavnih prava građana na javno iznošenje mišljenja, odnosno slobodu govora. U tom smislu namjera i krajnji cilj promatra se kao korekcija u postupanju i radu te javnopravne osobe, a ne narušavanje njezinog ugleda, a što je na tragu stavova o sličnim pitanjima u odlukama nadležnih tijela pravnog i pravosudnog sustava u Republici Hrvatskoj koji potvrđuju afirmaciju slobode govora.

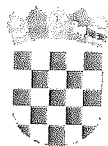
Isto tako, tužbe prema građanima mogu se smatrati pokušajem njihovog ušutkivanja, s posljedicom ograničavanja slobode govora, što može naštetiti ugledu Grada kao osnivača i vlasnika, kao i samoj javnopravnoj osobi, te može podsjećati na progone za verbalni delikt iz prethodnih vremena koji apsolutno nije primjeren dosegnutim demokratskim standardima za koje se moramo zalagati i unaprjeđivati ih.

Predloženom Preporukom izražava se stav Gradskog vijeća o takvim i sličnim postupcima, po kojem se prvenstveno afirmira sloboda govora, što bi trebalo uzeti u obzir kada javnopravne osobe ili tijela budu odlučivala o pravnoj zaštiti, a na temelju javno iznijetih kritika građana.

Izražavanjem ovog stava javnopravnim osobama nije uskraćeno pravo odlučivanja o bilo kojem pitanju iz njihove nadležnosti.

S Preporukom bi se trebali upoznati rukovoditelji i tijela upravljanja svih javnopravnih osoba kojih je osnivač, odnosno vlasnik Grad i njihova povezana društva, posebno predstavnici Grada u tim tijelima, s pozivom da ih u svojem daljnjem postupanju imaju u vidu kada su u pitanju javne kritike građana.

PREDSJEDNIK
KLUB VIJEĆNIKA SDP-a
dr.sc. Neven Bosilj

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda marku Rusu, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Milijana Brkića iz Zagreba, Pavlenski put 5c, OIB 03564712154, zastupan po punomoćniku Romanu Biharu, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika «PORTAL DNEVNO» d.d., Zagreb, Florijana Andrašeca 14, OIB 19561178092, zastupan po punomoćniku Marku Ujeviću, odvjetniku iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 21. prosinca 2015. godine u prisutnosti punomoćnika stranaka i tužitelja osobno, dana 08. siječnja 2016. godine

presudio je:

Tuženik je dužan isplatiti tužitelju Milijanu Brkiću iz Zagreba, Pavlenski put 5 c iznos od 50.000,00 kn sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 24.prosinca 2013. godine pa do isplate po stopi do 31. srpnja 2015. godine uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015. godine pa do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 3% poena, koju stopu utvrđuje HNB, i trošak parničnog postupka u iznosu od 3.000,00 kuna, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da je dana 29. studenog tjednik tuženika «7 Dnevno», broj 001-, godina 1, na polovini naslovne stranice objavio je naslov «Ljubavni trokut Stipe Vokić-Ivana Čalić-Milijan Brkić; Tko presuđuje Ivi u korupcijskoj aferi Fimi media », a sve sa istaknutom fotografijom tužitelja, te je na stranicama 8.i 9. objavio članak pod naslovom "Ljubavni trokut Stipe Vokić-Ivana Čalić-Brkić presuđenje Sanaderu u najvećoj korupcijskoj aferi Fimi media!?)»

Autor naprijed navedenog teksta Dnevno. hr, teško je, apsolutno ničim argumentirano grubo oklevetao tužitelja, a na način da se čitavim tekstom provlače senzacionalističke neistine, te se tužitelju imputira kako zajedno sa Ivanom Čalić- i Stipom Vokićem čini ljubavni trokut, a sve vezano za sudsku presudu HDZ-u u aferi Fimi media u kojoj je važna karika upravo tužitelj. U istom tekstu tužitelju sa amputira kako je zajedno sa Tomislavom Karamarkom koristio usluge masažu u Pancho Sport Clubu u zagrebačkom Domu sportova, a što je svojim vezama

zataškao vražji odvjetnik Stjepan Vokić, te su navedeni navodi iz spornog teksta kod tužitelja proizveli teške duševne boli.

Nakana tuženika u predmetnom tekstu nije bilo argumentirano istraživačko novinarstvo, a niti iznošenje vrijednosnog suda u dobroj vjeri, te autor uopće nije provjerio točnost i istinitost navedenoga, te nije postojalo opravdano zanimanje javnosti za objavom informacija u naprijed navedenom tekstu već se radilo, a što je vidljivo i iz stila pisanja, te bombastičkog naslova jedino i isključivo o tome da se tužitelj povrijedi i ponizi te da ga se bez i jednog dokaza, na jedan huškački način, prikaže kao promiskuitetnu osobu koja participira u ljubavnim trokutima pri čemu utječe na donošenje presude u korupcijskoj aferi.

Tužitelj se dana 24. prosinca 2013. godine, sukladno Zakonu o medijima obratio tuženiku, s pozivom da objavi ispravak u svezi s objavljivanjem predmetnog teksta od dne 29. studenog 2013. godine, a koji ispravak tuženik nikada nije objavio, ali niti je našao za shodno ispričati se tužitelju za napisane neistine.

Mediji su dužni čuvati privatnost, dostojanstvo, ugled i čast građana, a svaka osoba ima pravo na zaštitu svih ovih vrednota. U predmetnom slučaju tuženik je grubo povrijedio ove odredbe i time nanio tužitelju tešku moralnu nepravdu i veliku štetu, jer je povrijedio tužitelju njihovo pravo na privatnost, pravo na duševno zdravlje, pravo na ugled, čast, dostojanstvo i ime čime je izazvao javni prijezir i omalovažavanje tužitelja.

Ovdje su, dakle, ostvarene kumulacije povreda prava osobnosti zbog čega je sada tužitelj u svojoj sredini obilježeni kao osobe koje sudjelujući u ljubavnim trokutima presudno utječe na sudbenu vlast, a zbog čega pati i njegova obitelj. Zbog predmetnog teksta, a u kojemu je tužitelj bezobzimo, javno, imenom i prezimenom osramoćen, tužitelj žive u strahu da bi zbog toga mogao imati velike neugodnosti u svom svakodnevnom životu i radu. Tužitelj je trpio, a trpi i danas velike i intenzivne duševne boli. Povrijeđeno je njegovo dostojanstvo, ime, ugled i čast, a trpi i psihički strah zbog ozbiljne zabrinutosti zbog javnog poniženja.

Tuženik poriče tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti budući je tekst sastavljen sukladno Zakonu o medijima. Ponajprije nedostaje procesna pretpostavka za vođenje ovog postupka budući je propušteno na zakonom propisani način tražiti objavu ispravka informacije, što je preduvjet za podnošenje tužbe. Naime, odredbom čl. 40. st. 1. Zakona o medijima ("Narodne novine", broj 59104 - dalje: ZM) propisano je da svatko ima pravo od glavnog urednika zahtijevati da bez naknade objavi ispravak objavljene informacije kojom su bila povrijeđena njegova prava i interesi, dok je odredbom st. 3. toga članka propisano da se zahtjev podnosi glavnom uredniku u pisanoj formi. Zahtjev mora biti obrazložen i potpisan od strane podnositelja te sadržavati sve potrebne podatke o podnositelju i njegovoj adresi.

U Zakonu o medijima nema odredaba o dostavi pismena odnosno o načinu na koji se glavnom uredniku i nakladniku dostavlja zahtjev za objavu ispravka objavljene informacije iz čl. 40. st. 1. ZM, niti taj zakon posebno upućuje na odgovarajuću primjenu kojega procesnog propisa. Polazeći međutim od toga da se zahtjevom za ispravak informacije rješava pitanje pojedinačnog prava, a osoba čija su prava povrijeđena objavljenom informacijom gubi pravo na sudsku zaštitu prava objavom ispravka informacije u slučaju propuštanja roka iz čl. 40. ZM, slijedi da zahtjev za ispravak informacije treba dostaviti glavnom uredniku po pravilima o osobnoj dostavi (preporučenom pošiljkom). S obzirom na to da se radi o izvansudskoj dostavi treba poći od odredbe čl. 23. st. 2. Zakona o poštanskim uslugama ("Narodne novine", broj 88109.) koji kao opći propis o pružanju poštanskih usluga propisuje da se preporučena

pošiljka uručuje u pravilu osobno primatelju (...) a iznimno (...) ovlaštenoj osobi u poslovnoj prostoriji pravne ili fizičke osobe gdje je primatelj stalno zaposlen.

Podredno se u pogledu dostave u nedostatku precizne odredbe o osobnoj dostavi u Zakonu o poštanskim uslugama valja imati u vidu i odredbu čl. 141. st. 3. ZPP o osobnoj dostavi pismena prema kojoj, ako se dostava obavlja na radnom mjestu osobe kojoj se pismeno ima dostaviti, a ta se osoba tamo ne zatekne, dostava se može obaviti osobi koja na istom mjestu radi, ako ona pristane primiti pismeno. Slijedi da takvoj osobi mora biti pokušana dostava osobnim uručanjem pošiljke, a tek potom se pismeno može ostaviti osobi koja radi na istom radnom mjestu, odnosno nije dovoljno uručiti pošiljku dostavno-prijemnoj službi poslodavca.

Jasno je da zahtjev za ispravak upućen nakladniku potrebno na isti način uručiti ovlaštenoj osobi nakladnika što ovdje nije slučaj, a što je jasno vidljivo iz povratnice. Tužitelj u tužbi nije precizirao koje činjenice u tekstu su u odnosu na njega neistinite, a koje bi bile uvredljive pa se u tome dijelu tuženik ne može očitovati na tužbu. Tužitelj neopravdano traži naknadu štete iako zakon prvenstvo daje isprici kao načinu naknade iste. Tuženik je predložio u svojstvu svjedoka saslušati Nikicu Gović (od ovog je dokaza tuženik kasnije odustao). Tuženik predlaže odbaciti tužbu radi pomanjkanja procesnih pretpostavki za vođenje postupka, pod red no odbiti tužitelja s tužbom i tužbenim zahtjevom sve uz naknadu troškova postupka .

Tijekom dokaznog postupka, a radi pravilnog i potpunog utvrđenja činjeničnog stanja, sud je izveo slijedeće dokaze: presliku naslovnice i stranice 8 i 9 tjednika «7 Dnevno» od 29. studenog 2013. godine broj 001, godina 1 (stranica 5-7), zahtjev za objavu ispravka informacije od 24. prosinca 2013. godine (list8-10) te je saslušan tužitelj kao stranka.

Druge dokaze sud nije izvodio budući da stranke nisu stavljale daljnjih dokaznih prijedloga, sukladno čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine » br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13, dalje: ZPP).

Ocjenjujući izvedene dokaze sud je kao vjerodostojne prihvatio sve isprave koje su pročitane i u koje je izvršen uvid na glavnoj raspravi, s time da je dokaznu snagu istih cijenio dovodeći ih u vezu s drugim dokazima, te odredbama zakona. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći prema savjesnoj i brižljivoj ocjeni svaki dokaz zasebno te sve dokaze u njihovoj ukupnosti, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno odredbi članka 8. ZPP-a, sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev osnovan.

Prvenstveno valja reći, da nisu osnovani navodi tuženika oko neispunjenja procesnih pretpostavki za podnošenje tužbe, s obzirom da je tužitelj podnio zahtjev za objavu ispravka informacije upućenu glavnom uredniku i nakladniku.

Tužitelj u svom iskazu na ročištu dana 21. prosinca 2015. godine (list 28), navodi da smatra da bi u svakom slučaju trebalo stajati iza izgovorene riječi, a navodi da je zbog konkretnog slučaja u životu i u obitelji nanosena mu šteta, prilikom čega navodi ne samo u obitelji nego i posao, prijatelji, a što se tiče same obitelji navodi suprugu, djecu, oca i majku; navodi da je reakcija supruge bila «malo ružna»; navodi da je opisani odnos između Vokića, Čalić i njega opisan neistinito, prilikom čega iskazuje da on oboje poznaje, gospođu Čalić su čuvali pripadnici policije dok je tužitelj tamo radio, a g. Vokića poznaje samo iz viđenja, nije mu prijatelj; tužitelj posebno kategorički niječe da je bio posjetitelj nekakav objekata koji su

opisani u tekstu, to je posebno laž i neistina, a tako nešto je izazvalo u njemu i u obitelji poremećaje prilikom čega su uključeni i prijatelji, a tužitelj posebno navodi da bi posljedice teksta implicirale da je on čovjek bez časti i poštenja; tužitelj navodi da su ga djeca odnosno kćer i sin pitali «tata što je ovo», «zašto to radiš pored mame» i sl. Tužitelj zaključuje iskaz navodeći da smatra da bi mediji prije objavljivanja članka trebali kontaktirati osobu o kojoj pišu konkretno tužitelja a što mediji nisu učinili već pišu zločeste neistine. Na upit tuženika da li bi prihvatio ispriku tužitelj odgovara da ne bi, a tužitelj navodi da su tražili ispravak informacije te da su se oglušili.

Navedeni iskazi tužitelja sud je cijenio kao istinit, iskren, životno logičan i uvjerljiv.

Iz ovako izvedenog dokaznog postupka, sud je zaključio da se iz teksta spornog članka može zaključiti, da se tužitelja prikazuje u kontekstu «ljubavnog trokuta» između Ivane Čalić i Stjepana Vokića, sve vezano za aferu «Fimi media» i sudske presude stranci HDZ-u, te navodno korištenje usluga masaže (odnosno seksualnih usluga) u nekakvom klubu u Domu sportova («Pancho Sport Club»).

Imajući u vidu da tuženik ničim nije dokazao osnovanost ovakvih navoda u spornim tekstovima, iz navedenog se može zaključiti, da je tužitelj pretrpio neimovinsku štetu u vidu povrede prava osobnosti, s obzirom da su se negativne posljedice iz tekstova reflektirale unutra obitelji tužitelja narušavajući ju.

Slijedom navedenog, sud je u smislu odredbe čl. 21, 22 i 23 Zakona o medijima, a u vezi sa čl. 1100. Zakona o obveznim odnosima («Narodne novine», br. 35/05, 41/08 - dalje: ZOO) i 223 ZPP-a, odlučio da pravična novčana naknada tužitelju iznosi 50.000,00 kuna za pretrpljenu neimovinsku štetu s osnove povrede prava osobnosti, duševnog mira, ugleda časti i dostojanstva tužitelja, prilikom čega je sud posebno uzeo u obzir da je negativan utjecaj članaka koji se posredno odnosi na tužitelja preko članova obitelji kao i okoline u tužitelja u svakodnevnom životu i radu.

Na dosuđeni iznos, tužitelju su dosuđene i zatezne kamate od trenutka kada se obratio sa zahtjevom za ispravak odnosno 24. prosinca 2013. godine, u smislu odredbe čl. 1103. ZOO kojom je određeno je da obveza pravične novčane naknade dopijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga.

Kamatna je stopa određena u skladu sa čl. 29. ZOO-a po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5 postotnih poena (čl. 29. st. 2 ZOO-a), imajući u vidu da je čl. 29. ZOO-a glede tijeka kamata izmijenjen sa ZID ZOO od dana 01. kolovoza 2015. godine i to u «Narodnim novinama» br. 78/15.

Što se tiče troška parničnog postupka, tužitelju je, sukladno 154. st. 1. i 155. ZPP-a i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika («Narodne novine» 142/12) - dalje OT, te troškovniku predanom na ročištu za glavnu raspravu održanom dana 04. veljače 2015. godine, odmjerjen sljedeći trošak i to za: sastav tužbe 100 bodova Tbr 7/1 100 bodova, ročišta dana 06. svibnja 2015. godine i 21. prosinca 2015. godine svaki po 100 bodova Tbr 9/1, ukupno 300 bodova, što uz vrijednost boda od 10,00 kuna ukupno iznosi 3.000,00 kuna.

Trošak podnesaka od dana 25. ožujka 2014. godine nije dosuđen tužitelju jer predstavlja materijalni trošak odvjetničkog ureda. Također, s obzirom da tužitelj u petitu tužbenog

zahtjeva traži kamate na trošak parničnog postupka, a u troškovniku predanom na ročištu od dana 21. prosinca 2015. godine to ne traži, to je sud zaključio da je od ovog sporednog potraživanja odustao jer trošak mora biti točno određeno postavljen (čl. 164. st. 2. ZPP-a). Tužitelju nije dosuđen niti trošak pristojbi, jer isti nije točno određeno postavljen u smislu odredbe čl. 164. st. 2. ZPP-a.

Tuženik je izgubio ovu parnicu pa nema pravo na trošak ovog parničnog postupka (čl. 152 ZPP-a).

U Zagrebu, dana 08. siječnja 2016. godine

SUDAC:

Marko Rus, v.r.

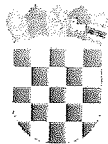
UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka iste, a o žalbi odlučuje Županijski sud u Zagrebu. Žalba se podnosi ovom sudu, u pet primjeraka.

DNA

1. punomoćniku tužitelja uz nalog za plaćanje sudske pristojbe na presudu u iznosu od 850,00 kuna
2. punomoćniku tuženika

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik:
Željka Bulka

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ivani Galić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Milijana Brkića iz Zagreba, Pavlenski put 5 c, OIB: 03564712154, zastupanog po punomoćniku Romanu Biharu, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika EPH Media d.o.o. iz Zagreba, Koranska 2, OIB: 07813238579, zastupanog po punomoćnicima odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Hanžeković i partneri iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održane glavne rasprave dana 08. veljače 2016. godine, u prisutnosti tužitelja osobno, punomoćnika tužitelja Romana Bihara, odvjetnika i zamjenika punomoćnika tuženika Davora Perlića, odvjetničkog vježbenika, dana 26. veljače 2016. godine

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku EPH Media d.o.o. iz Zagreba, Koranska 2, OIB: 07813238579 isplatiti tužitelju Milijanu Brkiću iz Zagreba, Pavlenski put 5 c, OIB: 03564712154, iznos od 30.000,00 kn sa zateznom kamatom tekućom od 04.03.2015.g. do isplate, s tim da se stopa zatezne kamate za razdoblje do 31.07.2015.g. određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a za razdoblje od dana 01.08.2015.g. pa nadalje određuje se za svako polugodište uvećanjem za tri postotna poena prosječne kamate stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, a koju prosječnu kamatnu stopu za referentno razdoblje utvrđuje Hrvatska narodna banka, sve u roku od 15 dana.

II Odbija se tužitelj s dijelom tužbenog zahtjeva kojim traži isplatu iznosa od 20.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana 10.01.2015.g. do isplate, kao i sa dijelom zahtjeva kojim zahtjeva isplatu zakonske zatezne kamate na dosuđeni iznos od 30.000,00 kn tekuće od dana 10.01.2015.g. do 03.03.2015.g.

III Svaka stranka snosi svoj parnični trošak ovog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj u tužbi od dana 04.03.2015.g. navodi da je dana 13.12.2014.g. tiskovina tuženika Jutarnji list, broj 5919, godina XVII, na stranici 67. objavila članak kolumniste Ante Tomića pod naslovom "Što u Hrvatskoj znači...ugledan i moralan" i podnaslovom "Kad su Milijana Brkića uzeli da bira ugledne i moralne, sve je krenulo nizbrdo". Autor naprijed navedenog teksta je apsolutno ničim argumentirano grubo oklevetao tužitelja, a na način da se u tekstu navodi kako je isti prilikom donatorske večere predsjedničke kandidatkinje gđe.

Kolinde Grabar Kitarović "strogo zapovijedao da jedino moralni i ugledni, uredno ispovjeđeni i pričešćeni smiju jesti s nama", te da "se našlo da je u Karlovačkoj banci prije nekoliko godina gosp. Milijan Brkić uzeo više od milijun eura različitih kredita, tajanstveno velik novac koji niti on sa svojim tada policijskom plaćom, ni njegova supruga Karmela, frizerka, zapravo nisu imali šanse vratiti", te da je tužitelj kao navodni organizator donatorske večere tadašnje predsjedničke kampanje gđe. Kolinde Grabar Kitarović "bio uzet kako bi birao ugledne i moralne", te da "zapravo začuđuje da na večeru sa Kolindom Grabar Kitarović nisu došle i serijske ubojice", a čime se spornim tekstom provlače senzacionalističke neistine. Naprijed navedeni navodi iz spornog teksta kod tužitelja su proizveli teške duševne boli, a ovo iz razloga jer je na grub i ponižavajući način oklevetan da bi navodno zapovijedao da samo moralni i ugledni, ispovjeđeni i pričešćeni smiju jesti na donatorskoj večeri predsjedničke kampanje Kolinde Grabar Kitarović, te da je obzirom na to da je goste navodno birao tužitelj pravo čudo kako istoj nisu nazočili i serijske ubojice. Nakana tuženika u predmetnom tekstu nije bila argumentirano istraživačko novinarstvo, a niti iznošenje vrijednosnog suda u dobroj vjeri, te autor uopće nije provjerio točnost i istinitost navedenog već se radilo, a što je vidljivo i iz stila pisanja, jedino i isključivo o tome da se tužitelj povrijedi i ponizi. Tužitelj se dana 10.01.2015.g., sukladno Zakonu o medijima obratio tuženiku, s pozivom da objavi ispravak u svezi s objavljivanjem predmetnog teksta od dana 13.12.2014.g., a koji ispravak je tuženik objavio u svojoj tiskovini Jutarnji list. Mediji su dužni čuvati privatnost, dostojanstvo, ugled i čast građana, a svaka osoba ima pravo na zaštitu svih ovih vrednota. U predmetnom slučaju tuženik je grubo povrijedio ove odredbe i time nanio tešku moralnu nepravdu i veliku štetu, jer je povrijedio tužitelju njihovo pravo na privatnost, pravo na duševno zdravlje, pravo na ugled, čast i dostojanstvo i ime čime je izazvao javni prijezir i omalovažavanje tužitelja. Zbog predmetnog teksta, a u kojemu je tužitelj bezobrazno, javno, imenom i prezimenom osramoćen, tužitelj je imao velike neugodnosti u svom svakodnevnom životu i radu. Tužitelj je trpio, a i trpi i danas velike i intenzivne duševne boli. Povrijeđeno je njegovo dostojanstvo, ime, ugled i čast, a trpi i psihički strah zbog ozbiljne zabrinutosti zbog javnog poniženja. Slijedom iznesenog tužitelj zahtijeva isplatu pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti i to za duševne boli u iznosu od 50.000,00 kn. Tužitelj predlaže donošenje sljedeće presude: "Tuženik EPH Media d.o.o. iz Zagreba, Koranska 2 dužan je platiti tužitelju Milijanu Brkiću iz Zagreba, Pavlenski put 5 c iznos od 50.000,00 kn sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10.01.2015.g. pa do isplate u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećana za pet postotnih poena, te mu naknaditi trošak parničnog postupka s pripadajućom zakonskom kamatom tekućom od presuđenja pa do isplate u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećana za pet postotnih poena, a sve ovo u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe."

U odgovoru na tužbu od dana 13.07.2015.g. i tijekom postupka tuženik navodi da osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti budući da tužitelju nije mogla nastati nematerijalna štete objavom predmetnog članka slijedom čega niti jedna od objavljenih informacija u predmetnom članku nije mogla prouzročiti štetu tužitelju. Tužitelj se dopisom od 10.01.2015.g. obratio Viktoru Vresniku kao glavnom uredniku "Jutarnjeg lista" te nakladniku "Jutarnjeg lista", društvu EPH Media d.o.o. sa zahtjevom za ispravak objavljene informacije. Međutim, zahtjev iznesen u navedenom dopisu nije udovoljio zakonskim pretpostavkama za postupanje, jer su dijelovi teksta dopisa predstavljali komentiranje i navode čija je objava, osim što je u suprotnosti sa zakonima i dobrim običajima, mogla dovesti do odgovornosti nakladnika za štetu. Iz navedenog razloga, glavni urednik "Jutarnjeg lista" nije bio dužan objaviti tekst ispravka, sukladno odredbama čl. 42. st. 2. alineja 3. i 6. Zakona o medijima. Osim toga, sam tekst dopisa kojim tužitelj traži ispravak navodno netočnih informacija, suprotan je zakonom propisanoj formi i sadržaju zahtjeva za ispravak, jer ne predstavlja ispravljanje netočne ili nepotpune informacije, pa ni iznošenje činjenica i okolnosti kojima povrijeđeni pobija ili s namjerom pobijanja bitno dopunjuje navode objavljenog teksta. Tuženik ističe da tužitelj kao podnositelj ispravka, sukladno odredbi čl. 42. st. 4. alineja 2. Zakona o medijima, mora navesti činjenice i okolnosti u vezi s navodima o informaciji, u protivnom glavni urednik nije dužan objaviti ispravak. Tužitelj u svom dopisu od 10.01.2015.g. ne navodi činjenice ni okolnosti već jednostrano i ničim dokazano traži od tuženika objavu ispravka navodno neistinitih tvrdnji. Usprkos navedenom, tuženik je u dobroj vjeri, ni na koji način ne prejudicirajući istinitost navoda tužitelja, ponudio tužitelju objaviti tekst ispravka koji bi bio suglasan s odredbama glave VI Zakona o medijima (objavljivanje ispravka i odgovora), a sukladno intenciji odredaba čl. 22. Zakona o medijima i odredaba čl. 1099. Zakona o obveznim odnosima prema kojima je upravo objava ispravka primarni način otklanjanja navodne povrede prava osobnosti. Budući da se tužitelj suglasio s objavom predloženog ispravka, tuženik je 26.01.2015.g. u "Jutarnjem listu" obavio usuglašeni tekst ispravka. Dakle, tuženik smatra predmetnu tužbu neosnovanom u cijelosti, jer je tuženik objavio ispravak navodnih netočnih informacija, koji je ispravak prethodno odobrio punomoćnik tužitelja, pa je time otklonjena bilo kakva mogućnost nastanka štete za tužitelja. Osim toga, tužitelj ničime ne obrazlaže zašto bi, uzimajući u obzir da je ispravak objavljen sukladno njegovoj suglasnosti, imao pravo na ikakvu naknadu nematerijalne štete. Budući da je primarni način naknade nematerijalne štete objava ispravka navodno netočne informacije, tužitelj je već u tužbi bio dužan obrazložiti zašto smatra da ima pravo i na pravičnu novčanu naknadu, što podrazumijeva iznošenje činjenica i dostavljanje dokaza u prilog osnovanosti i visine tužbenog zahtjeva. Tužitelj nije postupio na navedeni način, slijedom čega bi sud trebao odbiti tužbeni zahtjev. Tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan budući da objavom predmetnog članka tužitelju nije mogla nastati nikakva šteta. Tužitelj navodi one informacije za koje tvrdi da su neistinite, a zatim navodi one od tih informacija koje su mu navodno prouzročile neimovinsku štetu jer je njima oklevetan na grub i ponižavajući način. Dakle, tužitelju je navodna šteta prouzročena objavom slijedećih "netočnih" informacija za koje tužitelj izrijekom navodi da je njihovom objavom oklevetan na grub i ponižavajući način:

a) ...jedino ugledni i moralni, uredno ispovjeđeni i pričešćeni smiju jesti s nama, zapovjedio je strogo tajnik stranke Milijan Brkić...

b) ... da je tužitelj kao navodni organizator donatorske večere predsjedničke kampanje Kolinde Grabar Kitarović bio uzet kako bi birao ugledne i moralne... i

c) ... da zapravo začuđuje da na večeru sa Kolindom Grabar Kitarović nisu došle i serijske ubojice...

Tuženik ističe da iz predmetnog članka jasno proizlazi da tuženik nije obavio gore navedene informacije o tužitelju već se radi o tome da je autor članka Ante Tomić, inače vrlo poznati hrvatski kolumnist i pisac satirom prožetih tekstova, dao svoj kritični osvrt na jedan

događaj i njegove uzvanike, konkretno, neke od uzvanika koji su, nesporno, bili prisutni na donatorskoj večeri koja je bila održana u hotelu Westin, a radi prikupljanja donatorskih sredstava za predsjedničku kampanju Kolinde Grabar Kitarović. Prema tome, u predmetnom članku nije objavljena niti jedna informacija koja bi mogla tužitelju prouzročiti štetu, slijedom čega tuženik predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, sukladno odredbi čl. 21. st. 1. i st. 6. Zakona o medijima. Tuženik u svakom slučaju ističe da ne postoji odgovornost tuženika za naknadu štete tužitelju budući da je autor člana isti utemeljio na svojim vrijednosnim sudovima i u dobroj vjeri, a objava članka je bila od javnog interesa. Slijedom navedenog, predmetni je članak u potpunosti napisan i objavljen sukladno Zakonu o medijima i pravilima struke, a posebno uzevši u obzir da se radi o satiričnom komentaru autora članka na donatorsku večeru jedne političke stranke u tijeku predsjedničke kampanje. Tuženik u cijelosti osporava zahtjev za naknadu nematerijalne štete koji je paušalno postavljen te je nejasno kako je tužitelj odredio njegovu visinu, a i zahtjev tužitelja u tom dijelu nije obrazložen niti je tužitelj predložio ikakav dokaz koji bi opravdao njegov zahtjev za ispunjenje neimovinske štete, posebice u tolikom iznosu i uzevši u obzir da je tuženik, iako to nije bio dužan, objavio ispravak informacije. Tuženik je mišljenja da je zahtjev tužitelja za materijalnom restitucijom suvišan iz razloga što tužitelju nije mogla nastati nikakav šteta objavljenim člankom. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže da sud tužbu i tužbeni zahtjev odbije kao neosnovane u cijelosti, te da obveže tužitelja na naknadu parničnih troškova tuženiku zajedno s zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja odluke do isplate, u roku od 15 dana.

Tijekom postupka sud je proveo sve dokaze predložene po strankama, te je izvršio uvid u presliku novinskog članka koji je objavljen dana 13.12.2014.g. u Jutarnjem listu broj 5919, godina XVII, na stranici 67. autora Ante Tomića pod naslovom "Što u Hrvatskoj znači...ugledan i moralan" i podnaslovom "Kad su Milijana Brkića uzeli da bira ugledne i moralne, sve je krenulo nizbrdo" (list 5-8, 22-23 spisa), presliku zahtjeva za objavom ispravka netočnih informacija od dana 10.01.2014.g. upućen tuženiku, kao nakladniku, sa potvrdom o primitku pošiljke i povratnicom (list 9-11 spisa), presliku dopisa tuženika upućenog punomoćniku tužitelja od dana 13.01.2015.g. sa povratnicom (list 12-13 i 24-26 spisa), presliku dopisa punomoćniku tužitelja od dana 16.01.2015.g. tuženiku (list 27 spisa) i u presliku stranice 19. Jutarnjeg lista od 26.01.2015.g. na kojoj je u rubrici "ISPRAVAK" objavljen ispravak članka "Što u Hrvatskoj znači...ugledan i moralan" (list 28-29 spisa). Sud je saslušao tužitelja osobno (list 41-42 spisa) i svjedoka Antu Tomića (list 39-41 spisa).

Na temelju ovako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz pojedinačno, kao i sve dokaze u njihovoj ukupnosti, a temeljem odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14- dalje: ZPP), te primjenjujući materijalno pravo na tako utvrđeno činjenično stanje, sud je utvrdio da je tužbeni djelomično osnovan.

S obzirom da se u ovom predmetu radi o parnici za naknadu nematerijalne štete koja je nanesena objavljivanjem informacija u mediju, na odnose stranaka u ovom predmetu primjenjuje se Zakon o medijima ("Narodne novine" broj 59/04, 84/11 i 81/13 - dalje: ZM). Odredbom čl. 16. st. 1. ZM određeno je da su mediji dužni poštovati privatnost, dostojanstvo, ugled i čast građana, a osobito djece, mladeži i obitelji, bez obzira na spol i spolno opredjeljenje, dok je odredbom čl. 21. st. 1. ZM-a određeno je da nakladnik koji informacijom objavljenom u mediju prouzroči drugome štetu, dužan ju je naknaditi, izuzev u slučajevima propisanim ovim zakonom, s tim da se na utvrđivanje odgovornosti za naknadu štete primjenjuju propisi o obveznim odnosima, osim ako drugačije nije određeno tim Zakonom (čl. 21. st. 3. ZM). Odredbom čl. 21. st. 6. ZM određeno je da postojanje pretpostavki za odgovornost za štetu dokazuje tužitelj, dok postojanje pretpostavki za oslobođenje od

odgovornosti za štetu iz čl. 21. st. 4. ZM-a (tzv. ekskulpacionih razloga) dokazuje nakladnik, tj. ovdje tuženik.

Među strankama nije sporno, a isto je sud utvrdio i uvidom u presliku novinskog članka koji je objavljen dana 13.12.2014.g. u Jutarnjem listu broj 5919, godina XVII, na stranici 67. autora Ante Tomića pod naslovom "Što u Hrvatskoj znači...ugledan i moralan" i podnaslovom "Kad su Milijana Brkića uzeli da bira ugledne i moralne, sve je krenulo nizbrdo" (list 5-8, 22-23 spisa), da je tuženik nakladnik medija Jutarnji list u kojemu je dana 13.12.2014.g. na stranici 67. objavljen ovdje sporan članak pod naslovom "Što u Hrvatskoj znači...ugledan i moralan" i podnaslovom "Kad su Milijana Brkića uzeli da bira ugledne i moralne, sve je krenulo nizbrdo" autora Ante Tomića. Čitanjem ovdje spornog članka, a isto među strankama također nije sporno, sud je utvrdio da isti sadržava sljedeće tvrdnje koje je tužitelj u tužbi označio kao škodljive za njega:

- da je tužitelj prilikom donatorske večere predsjedničke kandidatkinje gđe. Kolinde Grabar Kitarović "strogo zapovijedao da jedino moralni i ugledni, uredno ispovjeđeni i pričešćeni smiju jesti s nama",

- da "se našlo da je u Karlovačkoj banci prije nekoliko godina gosp. Milijan Brkić uzeo više od milijun eura različitih kredita, tajanstveno velik novac koji niti on sa svojim tada policijskom plaćom, ni njegova supruga Karmela, frizerka, zapravo nisu imali šanse vratiti" i

- da je tužitelj kao organizator donatorske večere tadašnje predsjedničke kampanje gđe. Kolinde Grabar Kitarović "bio uzet kako bi birao ugledne i moralne", te da "zapravo začuđuje da na večeru sa Kolindom Grabar Kitarović nisu došle i serijske ubojice".

Detaljnom logičkom i semantičkom analizom spornog članka u kojem su izneseni podaci koje je tužitelj u tužbi označio kao škodljive za njega, sud nalazi da slijedeći dijelovi:

- da je tužitelj prilikom donatorske večere predsjedničke kandidatkinje gđe. Kolinde Grabar Kitarović strogo zapovijedao da jedino moralni i ugledni, uredno ispovjeđeni i pričešćeni smiju jesti na večeri,

- da je tužitelj u Karlovačkoj banci prije nekoliko godina uzeo više od milijun eura različitih kredita, koji niti on sa svojim tada policijskom plaćom, ni njegova supruga Karmela, frizerka, nisu imali šanse vratiti i

- da je tužitelj kao organizator donatorske večere tadašnje predsjedničke kampanje gđe. Kolinde Grabar Kitarović bio uzet kako bi birao ugledne i moralne, ne predstavljanju iznošenje mišljenja autora ili njegov komentar, tj. satirički komentar autora članka kako to tvrdi tuženik, već se radi o iznošenju tvrdnji o tužitelju. Nadalje, sud nalazi da su svi ovi gore navedeni, a sporni, podaci o tužitelju zaista i objektivno podobni biti škodljivi za tužitelja ukoliko nisu istiniti, jer je istim podacima tužitelj i njegovo djelovanje stavljeno u kontekst koji prosječan čitatelj percipira kao negativan i nemoralan, tj. u kontekst osobe koja druge diskriminira na temelju vjerske i svjetonazorske pripadnosti, odnosno u kontekst osobe kojoj su za vrijeme rada u državnoj službi odobreni neuobičajeno veliki krediti (imajući u vidu primanja tužitelja i njegove supruge). Sud ponavlja da je teret dokazivanja istinitosti ovdje spornih objavljenih podataka o tužitelju, a temeljem čl. 21. st. 4. toč. 3. i st. 6. ZM, upravo na tuženiku.

Također, a na temelju logičke i semantičke analize spornog članka, sud je utvrdio da dio spornog teksta koji je tužitelj u tužbi označio kao škodljiv za njega - da "zapravo začuđuje da na večeru sa Kolindom Grabar Kitarović nisu došle i serijske ubojice" predstavlja iznošenje vrijednosnog suda autora o tužitelju i o događaju koji je opisan u predmetnom tekstu (donatorska večera predsjedničke kandidatkinje). Kako je svatko (pa i autor spornog teksta) slobodan (temeljem čl. Ustava Republike Hrvatske "Narodne novine" br. 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14) imati svoj stav o osobama i događajima, te kako je pluralizam stavova poželjan u svakom društvu (ovo je notorno), to je ovaj sud utvrdio da dio spornog teksta koji je tužitelj u tužbi označio kao

škodljiv za njega - da "zapravo začuđuje da na večeru sa Kolindom Grabar Kitarović nisu došle i serijske ubojice" nije objektivno podoban biti škodljiv za tužitelja, jer predstavlja vrijednosni sud autora objavljen u javnom interesu i u dobroj vjeri, pa stoga u odnosu na ovaj dio teksta tužitelju, a primjenom odredbe čl. 21. st. 4. toč. 6. ZM-a, ne pripada pravo na naknadu nematerijalne štete zbog eventualne povrede prava osobnosti.

Uvidom u presliku zahtjeva za objavom ispravka netočnih informacija od dana 10.01.2014.g. upućen tuženiku, kao nakladniku, sa potvrdom o primitku pošiljke i povratnicom (list 9-11 spisa), sud je utvrdio da se tužitelj, zastupan po odvjetniku Romanu Biharu iz Zagreba dana 10.01.2015. g. (a koji zahtjev je tuženik zaprimio 12.01.2015.g.) obratio tuženiku, kao nakladniku medija Jutarnji list i glavnom uredniku istog medija za zahtjevom za objavom ispravka netočnih informacija, s tim da je u zahtjevu za objavom ispravka informacija kao neistinite i škodljive naveo sve informacije koje je i u tužbi označio kao škodljive za njega. Nadalje, uvidom u presliku dopisa tuženika upućenog punomoćniku tužitelja od dana 13.01.2015.g. sa povratnicom (list 12-13 i 24-26 spisa), presliku dopisa punomoćniku tužitelja od dana 16.01.2015.g. tuženiku (list 27 spisa) i u presliku stranice 19. Jutarnjeg lista od 26.01.2015.g. na kojoj je u rubrici "ISPRAVAK" objavljen ispravak članka "Što u Hrvatskoj znači...ugledan i moralan" (list 28-29 spisa) sud je utvrdio da je tuženik postupio po tužiteljevu zahtjevu za objavom ispravka, te je u Jutarnjem listu od 26.01.2015.g., na 19. stranici, u rubrici "ISPRAVAK" objavio ispravak svih informacija koje je tužitelj u tužbi označio kao za njega škodljive. Slijedom iznesenog, sud je utvrdio da je tužitelj postupio sukladno odredbi čl. 22. st. 2. ZM-a, tj. da je ispunio uvjet da od nakladnika tužbom traži naknadu nematerijalne štete, jer se prije podnošenja tužbe u ovom predmetu na valjan način, sukladno čl. 40. st. 3. i 4., te čl. 42. st. 1. ZM-a, obratio tuženiku, kao nakladniku sa zahtjevom za objavljivanje isprike, odnosno ispravka objavljenje informacije, pa nije osnovan prigovor tuženika da tužitelj nije ispunio uvjet za podnošenje ove tužbe iz čl. 22. ZM-a.

Sud je saslušao svjedoka Antu Tomića (list 39-41 spisa), koji u svom iskazu navodi: „Ja sam autor novinskog članka koji je objavljen u Jutarnjem listu dana 13.12.2014.g. naslova “Što u Hrvatskoj znači ugledan i moralan“. Ja sam podatke koje sam iznio u tom članku crpio iz pisanja novina i internetskih portala. Siguran sam da je Jutarnji list nešto pisao o tome, a drugih medija se sada ne mogu sjetiti. Ni iz kojeg drugog izvora ja nisam crpio podatke iznesene u ovo članku. Prije sastavljanja i objave ovog članka, ja nisam kontaktirao ovdje tužitelja radi provjere istinitosti podataka o njemu koji su navedeni u članku, a to nisam učinio jer to ne spada u posao komentatora. Smatram da je posao komentatora komentirati podatke koje su već objavili drugi mediji. U odnosu na sljedeću tvrdnju koju je tužitelj označio u tužbi kao škodljivu - da je tužitelj strogo zapovijedao da jedino moralni i ugledni, uredno ispovjedeni i pričešćeni smiju jesti s nama - napominjem da je ovo satirička interpretacija podatka koje sam pročitao u drugim medijima o tome da su na dontarorskoj večeri sudjelovali ugledni i moralni građani. Što se tiče sljedeće za tužitelja škodljive tvrdnje: „Da se našlo da je u Karlovačkoj banci prije nekoliko godina g. Milijan Brkić uzeo više od milijun eura različitih kredita, tajanstveno veliki novac koji niti on sa svojom tada policijskom plaćom, ni njegova supruga Karmela, frizerka, zapravo nisu imali šanse vratiti“, navodim da sam ove podatke uzeo iz članaka koji su objavljivani u Jutarnjem listu. Sjećam se da je na ovu temu objavljeno nekoliko članaka. Što se tiče slijeće za tužitelja škodljive tvrdnje:“Da je on kao organizator donatorske večeri tadašnje predsjedničke kandidatkinje gđe. Kolinde Grabar Kitarović bio uzet kako bi birao ugledne i moralne, te da zapravo začuđuje da na večeru sa Kolindom Grabar Kitarović nisu došle i serijske ubojice“, smatram da se ovdje radi o satiričnom pretjerivanju. Kada sam saznao da su na tu večeru pozvane suspektne osobe kao što su Zdravko Mamić i Tomislav Horvatinčić, ne moram objašnjavati zašto su oni suspektni, ja sam osjetio potrebu tome se narugati. Na pitanje da li sam eventualno kod nekog drugog

provjeravao istinitost podataka koje sam iznio u ovom članku, a koje podatke sam prikupio iz drugih medija, odgovaram da ja to nisam učinio, iako sam jednom ranije razgovarao sa g. Mladenom Bajićem, koji mi je rekao da je kredit Karlovačke banke odobren tužitelju bio sumnjivo velik. Ovaj razgovor sa g. Bajićem nisam obavio u svojstvu novinara Jutarnjeg lista, već smo nas dvojica bili na kavi. Nitko drugi od zaposlenika tuženik, tj. novinara ili suradnika Jutarnjeg lista nije po mom nalogu provjeravao istinitost podataka o tužitelju koje sam prikupio iz drugih medija.“ Na poseban upit pun. tužitelja, svjedok je odgovorio: "Ja sam po zanimanju, a po zvanju sam prof. filozofije i sociologije. Na politologiji se stječe zvanje novinar. Poznajem građu određenih predmeta koji se polažu za studiju novinarstva, kao što su novinarska etika, a poznate su mi i odredbe Zakona o medijima. Ja sam svjestan da ono što se navodi u medijima, pa čak i u mediju za koji ja radim, može biti neistinito. Ja nisam odgovoran za opremu teksta koji je predmet ovog postupka, a naslov teksta je izvučen iz mog teksta. Kada u spornom tekstu spominjem „ugledne i moralne“, u tome je sadržana jedna doza satire, a i manja doza cinizma. Što se tiče imena supruge tužitelja, ja sam tek u ispravku vidio da se supruga tužitelja ne zove Karmela, te sam u tom dijelu pogriješio. Suprugu tužitelja spomenuo sam jer je ona bila spomenuta u novinskim tekstovima o kreditu koji je odobren tužitelju. Ja ne volim precjenjivati utjecaj moje riječi na čitatelje mojih tekstova.“ Na poseban upit pun. tuženika, svjedok je odgovorio: "N pitanje koja je bila poanta, odnosno naglasak ovdje prijepornog članka, te da li je to bio tužitelj, odgovaram da članak nije imao neku posebnu poantu, naglasak nije bio na tužitelju, ja sam samo komentirao jedan događaj. Da je organizator večere bio bilo tko drugi, a ne tužitelj, također bi napisao istovjetan članak. Ja sam članak napisao u dobroj vjeri, nisam ovim člankom mislio nikome naškoditi.“ Na poseban upit pun. tužitelja, svjedok je odgovorio: "Ja nemam saznanja o tome da li je upravo tužitelj bio organizator donatorske večere koju sam iskomentirao u članku. Ne znam tko je točno bio organizator donatorske večere, a negdje u medijima je tužitelj bio predstavljen kao organizator. Također, tužitelj je u medijima bio predstavljen kao ključna osoba u toj stranci, koja odlučuje o ključnim događajima.“

Tužitelja (list 41-42 spisa) u svom iskazu navodi: "Ja ponekad pratim Jutarnji list, ali ne redovito. Za članak objavljen dana 13.12.2014.g. u Jutarnjem listu naslova "Što u Hrvatskoj znači ugledan i moralan" saznao sam od mog sina Dominika koji me je pitao „Tata, od kad ti imaš posla sa serijskim ubojicama?!“. Ja sam ga pitao kakvo je to pitanje, a on mi je rekao da je jedan njegov prijatelj tako pročitao u Jutarnjem listu. Mene prije objave ovog članka nije kontaktirao niti autor članka, danas saslušani svjedok, a niti bilo tko drugi iz društva tuženika, a niti novinar ili suradnik Jutarnjeg lista kako bi provjerio istinitost podataka koji su izneseni u ovom članku. Na pitanje kako sam se osjećao nakon objave ovog članka, odgovaram da sam bio jako uznemiren, a uznemiren je bio i moj sin. Rekao mi je kako to da mediji pišu na ovaj način, kada sam mu ja stalno govorio da sam bio u ratu, da sam branitelj, radio u policiji, te me pitao kako to da se sada družim sa serijskim ubojicama. Ovo me je pogodilo. Tijekom tog dana za ovaj članak čuli su moja starija kći, supruga, majka, uža rodbina i prijatelji, te su mi slali poruke raspitivajući se o ovom članku. Ja sam zbog toga bio uznemiren, a uznemirili su se i oni. Mene osobito pogađa što ne postoji odgovornost medija za objavljenu riječ. Ja sam svjestan da sam ja javna osoba, pod lupom javnosti, ali smatram da mediji trebaju biti savjest društva i to tako da objavljuju objektivne, provjerene, poštene i konkretne podatke, što je u ovom slučaju izostalo. Ova intenzivna uznemirenost potrajala je neko vrijeme, jer sam ja u danima nakon objave članka velikom broju ljudi morao objašnjavati da su u članku iznesene neistine i konstrukcije. Smatram da je ovaj članak bio usmjeren prema meni kao osobi, a ne prema mom zanimanju koji trenutno obavljam. U ovom članku mene se prikazuje kao nemoralnu osobu, koja okuplja, kako je autor teksta rekao, suspektne osobe. Na mene se stavlja stigma osobe koja je sklona kriminalu i okružena je takvom ekipom, što je neistina. Ja se i danas uznemirim kada pomislim na ovaj članak, koji je

samo jedan u nizu koji je g. Tomić napisao o meni, bez ikakve provjere i bez ikakvog razloga, iz meni nepoznatih razloga. Smatram njegovo tumačenje satire zanimljivim, neki njegovi članci su mi čak i simpatični, ali ovakva vrsta članka u kojem napada mene i moju obitelj je neprihvatljiva. Što se tiče slijeće tvrdnje iz spornog teksta - da sam ja strogo zapovijedao da jedino moralni i ugledni, uredno ispovjeđeni i pričešćeni smiju jesti s nama na donatorskoj večeri gđe. Kitarović, smatram ovu tvrdnju škodljivom, jer je neistinita. Naime, zapovijeda se u hijerarhijskim sustavima kao što su vojska i policija, a ne u polju javne djelatnosti i politike. Ja nikome nisam ništa zapovjedio, nisam bio organizator te večere, već samo jedan od gostiju, tj. od sudionika te večere. Što se tiče slijeće tvrdnje: „Da se našlo da je u Karlovačkoj banci prije nekoliko godina g. Milijan Brkić uzeo više od milijun eura različitih kredita, tajanstveno veliki novac koji niti on sa svojom tada policijskom plaćom, ni njegova supruga Karmela, frizerka, zapravo nisu imali šanse vratiti“, navodim da je prvo neistinita tvrdnja da sam ja podigao kredit, kredit u Karlovačkoj banci ima moja supruga Karmen i taj kredit nije preko milijun eura, nego koliko ja znam, puno puno manji. Moja supruga Karmen je taj kredit podigla potpuno legalno i transparentno, sve je javno objavljeno, a povodom tog kredita se protiv nje ne provodi nikakav sudski postupak. Dakle, ova tvrdnja je neistinita. Što se tiče slijeće dvije tvrdnje: „Da sam ja kao organizator donatorske večeri tadašnje predsjedničke kandidatkinje gđe. Kolinde Grabar Kitarović bio uzet kako bi birao ugledne i moralne, te da zapravo začuđuje da na večeru sa Kolindom Grabar Kitarović nisu došle i serijske ubojice“, odgovaram da sam ove dvije tvrdnje komentirao već na početku, dakle smatram ih neistinitim i uvredljivim, te krajnje zločestim i zlonamjernim, direktno usmjerenim na mene kao osobu i na moju obitelj. Nakon objave ovog članka, ja sam morao danima razgovarati sa svojom suprugom, njenim roditeljima, djecom, majkom, bratom, sestrama te im objasniti da su sve ovo u članku laži i konstrukcije. Nakon razgovora sa mnom, oni nisu promijenili svoj odnos prema meni, ali to objašnjavanje je trajalo danima. Isto je bilo i sa mojim prijateljima, danima sam ljudima objašnjavati, raščlanjivati članak, no moji prijatelji nisu promijenili svoj odnos prema meni zbog ovog članka. Što se tiče poznanika i poslovnih suradnika, tu je također bilo nekih upita vezano za ovaj članak. Što se tiče ispravka koji je tuženik objavio u vezi ovog članka, a na pitanje kako je ovaj ispravak djelovao na mene, odgovaram da taj ispravak nitko nije vidio, jer je sporni članak objavljen uz bombastičan naslov, a ispravak nije bio tako opremljen. Također, u tom ispravku tuženik se nije ispričao i naveo da je iznio neistine. Taj ispravak prošao je bez ikakve doze samokritičnosti, pokajanja ili isprike od strane tuženika, bio je jednostavno nezamijećen. Dakle, ovaj ispravak ni na koji način nije smanjio moju uznemirenost zbog ovog teksta. Ja u ovoj tužbi potražujem naknadu štete u iznosu od 50.000,00 kn, a do tog iznosa naknade došao sam savjetovanjem sa svojim odvjetnikom. Poznato mi je da je u sudskoj praksi bilo i većih iznosa, ali smatram da je ovaj iznos neki novčani ekvivalent za sve što sam pretrpio, iako je naravno nemoguće naknaditi pravu štetu koju sam pretrpio. Također, na ovaj način želim poslati i poruku medijskoj kući koja je ovaj članak objavila o tome da ubuduće objavljuju istinite i provjere činjenice, kako o meni, tako i o drugima.“ Na poseban upit pun. tužitelja, tužitelj je odgovorio: "Ja i danas osjećam nelagodu i povrijeđenost zbog ovog teksta, čak i današnji pristup sudu stvara mi jednu neugodu.“ Na poseban upit pun. tuženika, tužitelj je odgovorio: "Na pitanje da li sam ovaj članak shvatio potpuno ozbiljno ili sam u njemu dekretirao određenu dozu satire, odgovaram da sam ja članak shvatio potpuno ozbiljno i zločesto. Napominjem da se u ovom tekstu išlo na mene kao osobu, imenom i prezimenom. Satiru bi eventualno uočio da se u članku nisu spominjala imena i prezimena, već da je autor načelno komentirao neki društveni događaj. Smatram da niti jedan dio ovog novinskog članka nije satiričan, dakle, ne samo dijelovi teksta u kojima se ja spominjem, već i drugi dijelovi teksta ne sadržavaju dozu satire.“

Analizirajući iskaz tužitelja i svjedoka, te uspoređujući ih i dovodeći ih u vezu međusobno i sa sadržajem prijepornog članka, sud je utvrdio da je tužitelj iskazivao logično,

detaljno, okolnosno i životno očekivano o tome kako se osjećao, te kao su se drugi odnosili prema njemu nakon što su o njemu objavljeni ovdje sporni podaci, pa je stoga sud njegovu iskazu u ovom dijelu poklonio vjeru. Osim toga, sud je poklonio vjeru i iskazu tužitelja u dijelu u kojem navodi da ga prije objave spornog članka nije kontaktirao niti autor članka, a niti bilo koji drugi novinar ili suradnik Jutarnjeg lista kako bi provjerio istinitost podataka koji su izneseni u spornom članku, jer je ovaj dio iskaza tužitelja suglasan iskazu svjedoka Ante Tomića.

Analizirajući iskaz svjedoka, novinara, autora prijevornog članka, sud nalazi da je njegov iskaz dijelom nelogičan, jer navodi da su ovdje sporni dijelovi (koje je tužitelj u tužbi označio kao za njega škodljive) satirička interpretacija podatka koje je pročitao u drugim medijima, dok je sud analizom dijela spornog članka utvrdio uglavnom suprotno, tj. kako se radi o iznošenju podataka o tužitelju, osim dijela spornog teksta - da "zapravo začuđuje da na večeru sa Kolindom Grabar Kitarović nisu došle i serijske ubojice", a koji predstavlja iznošenje vrijednosnog suda autora, a sve kako je ranije obrazloženo. Nadalje, iz iskaza ovog svjedoka proizlazi da uopće nije provjeravao istinitost ovdje spornih podataka objavljenih u drugim medijima o tužitelju, veće je iste bez provjere istinitosti, bez traženja očitovanja od tužitelja i bez posebne ograde (npr. u vidu navođenja da se prenose podaci o tužitelju iz drugih medija, ali da provjera istinitosti tih podataka nije učinjena) prenio u svom članku i na temelju tako prikupljenih podataka o tužitelju iznio svoje stavove o tužitelju. Osnovno je pravilo novinarske struke, a isto je notorno, da što su prikupljene informacije škodljivije, to njihova provjera prije objavljivanja informacije mora biti rigoroznija, a kako je bilo kakva provjera u ovom slučaju je izostala, to sud smatra da tuženik u ovom slučaju prema tužitelju nije postupao u dobroj vjeri.

Slijedom ovako provedenih dokaza, primjenom odredbe čl. 221.a. ZPP-a sud je utvrdio da tuženik nije dokazao postojanje niti jednog ekskulpacionog razloga iz čl. 21. st. 4. ZM-a u odnosu na sljedeće tvrdnje koje je tužitelj u tužbi označio kao škodljive za njega:

- da je tužitelj prilikom donatorske večere predsjedničke kandidatkinje gđe. Kolinde Grabar Kitarović "strogo zapovijedao da jedino moralni i ugledni, uredno ispovjeđeni i pričešćeni smiju jesti s nama",

- da "se našlo da je u Karlovačkoj banci prije nekoliko godina gosp. Milijan Brkić uzeo više od milijun eura različitih kredita, tajanstveno velik novac koji niti on sa svojim tada policijskom plaćom, ni njegova supruga Karmela, frizerka, zapravo nisu imali šanse vratiti" i

- da je tužitelj kao organizator donatorske večere tadašnje predsjedničke kampanje gđe. Kolinde Grabar Kitarović "bio uzet kako bi birao ugledne i moralne". Stoga, neosnovano tuženik tvrdi da postoje razlozi za isključenje odgovornosti nakladnika za štetu u odnosu na ove citirane sporne informacije. Sud je saslušanjem tužitelja i gore danom ocjenom njegova iskaza utvrdio da je objavljivanje gore citiranih prijevornih podataka koje je tuženik objavio o tužitelju kod tužitelja izazvalo povredu prava osobnosti na ugled i čast, tj. neimovinsku štetu. Također, sud je utvrdio da je tuženik objavio ispravak ovdje spornih informacija, te da je na taj način pokušao popraviti prouzročenu štetu tužitelju, no iz iskaza tužitelja proizlazi da ovaj način popravka štete nije bio dostatan, jer tužitelj i dalje trpi povredu prava osobnosti na ugled i čast, tj. neimovinsku štetu. Stoga, tuženik je temeljem čl. 21. st. 1. ZM-a, a u vezi s čl. 16. st. 1. ZM, te temeljem čl. 1100. st. 1. i 2. u vezi s čl. 19. st. 1. i 2. i čl. 1046. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15 - dalje: ZOO) dužan tužitelju isplatiti pravičnu novčanu naknadu zbog nanesene povrede prava osobnosti. Odlučujući o visini pravične novčane naknade sud je vodio računa o tome da je tužitelj trpio duševne boli jakog intenziteta neposredno po objavi škodljivih informacije, a da duševne boli, ali bitno slabijeg intenziteta trpi i dalje. Također, sud je vodio računa o cilju kojemu služi ta naknada, kao i da se dosuđivanjem ove naknade ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa

njezinom naravi i društvenom svrhom. Također, sud je imao u vidu da je tuženik jedan od tri najčitanija dnevna lista u Republici Hrvatskoj (ovo je notorno).

Slijedom iznesenog, sud je utvrdio da tužitelju pripada pravična novčana naknada u iznosu od 30.000,00 kn, s tim da mu sukladno odredbi čl. 1103. ZOO-a na dosuđen iznos naknade pripadaju i zatezne kamate tekuće od dana podnošenja tužbe, tj. u ovom slučaju od dana 04.03.2015.g. do isplate, te je stoga sud odlučio kao u izreci ove presude u toč. I glede glavnice potraživanja i tijeka zateznih kamata, dok je kao previsoko postavljen odbio dio zahtjeva tužitelja u iznosu od 20.000,00 kn (kao razliku između zatraženih 50.000,00 kn i dosuđenih 30.000,00 kn), odlučivši kao u izreci ove presude u toč. II.

Sud je, primjenom odredbe čl. čl. 1103. ZOO-a, odbio tužitelja i sa dijelom zahtjeva kojim zahtjeva isplatu zakonske zatezne kamate na dosuđeni iznos od 30.000,00 kn tekuće od dana 10.01.2015.g. do 03.03.2015.g. (odlučivši kao u izreci ove presude u toč. II), jer tužitelj niti tvrdi, a niti je isto utvrđeno tijekom ovog postupka nije tuženiku uputio pisani zahtjev za naknadom nematerijalne štete prije podnošenja tužbe u ovom predmetu, a zahtjev za objavom ispravka netočnih informacija od 10.01.2015.g. ne može se smatrati takvim zahtjevom, jer isti ne sadrži zahtjev za naknadom nematerijalne štete.

Stopa zatezne kamate određena je temeljem čl. 29. st. 2. ZOO-a, jer se radi o "ostalim odnosima", a ne o odnosima iz trgovačkih ugovora ili ugovora između trgovaca i osoba javnog prava. Stoga, sud je odlučio kao u izreci ove presude u toč. I.

Kako su stranke podjednako uspjele u ovom sporu (a imajući u vidu vrijednost predmeta spora i iznos dosuđen tužitelju, te činjenicu da je tuženik osporavao tužbeni zahtjev u cijelosti), sud je temeljem čl. 154. st. 2. ZPP-a, odlučio kao u izreci ove presude u toč. III.

U Zagrebu, dana 26. veljače 2016. godine

Sutkinja:
Ivana Galić, v.r.

Uputa o pravu na podnošenje pravnog lijeka:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana računajući od dana objave iste, odnosno u slučaju iz čl. 335 st. 11. ZPP-a od dana dostave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, za županijski sud, pisanim podneskom u 4 primjeraka.

Dna:

1. Pun. tužitelja - uz nalog tužitelju za plaćanje SP na presudu u iznosu od 850,00 kn
2. Pun. tuženika

Za točnost otpravka - ovlaštena službenica:
Antonija Romanova

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Sabini Dugonjić, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja MILIJANA BRKIĆA iz Zagreba, Pavlenski put 5c, OIB: 03564712154, zastupanog po punomoćniku Romanu Biharu, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika LIDER MEDIA d.o.o., Zagreb, Savska cesta 41, OIB: 75374786952, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 13. studenog 2018., u prisutnosti punomoćnika tužitelja Romana Bihara, odvjetnika iz Zagreba i direktora tuženika Željka Vukelića, dana 28. prosinca 2018.,

presudio je:

I./ Nalaže se tuženiku LIDER MEDIA d.o.o. iz Zagreba, naknaditi tužitelju Milijanu Brkiću iz Zagreba, iznos od 15.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 14. travnja 2014. do isplate po stopi do 31. srpnja 2015. prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. godine do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, kao i naknaditi parnični trošak u iznosu od 3.600,00 kn sa zateznom kamatom počevši od 28. prosinca 2018. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

II./ Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja u preostalom dijelu za iznos od 35.000,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama, kao i sa zahtjevom za isplatu kamate na dosuđeni iznos tekućom od 4. veljače 2014. do 13. travnja 2014.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je u tužbi naveo da je dana 24. siječnja 2014. u tiskanom izdanju tuženika, u LIDER-u, objavljen tekst pod naslovom "Politika je ipak kurva", a u kojemu se navodi kako je tužitelj ovoga puta uhvaćen u dijametralno suprotnoj ulozi, da sada nije prepisivač diplomatske radnje, nego šaptač osumnjičenicima za ratni zločin koje je jako zamjenik ravnatelja policije upozoravao da će biti uhićeni, te da će HDZ sada ustvrditi da je to skretanje pažnje sa Šegona. Zatim je naveo da je autor najprije navedenog teksta teško, a apsolutno ničim argumentirano grubo oklevetao tužitelja, a na način da se tekstom provlače senzacionalističke neistine, te nakana tuženika u predmetnom tekstu nije bilo argumentirano istraživačko novinarstvo, a niti iznošenje vrijednosnog suda u dobroj vjeri, te autor uopće nije provjerio točnost i istinitost navedenoga, već se radilo, a što je vidljivo i iz stila pisanja te bombastičnog naslova jedino i isključivo o tome da ga se povrijedi i ponizi te da ga se bez ijednog dokaza, na jedan huškački način, prikaže kao osobu koja prepisuje diplomatsku radnju i koja osumnjičene za ratne zločine upozorava da će biti uhićeni pa su naprijed navedeni navodi iz spornog teksta kod tužitelja proizveli teške duševne boli. Nadalje je naveo da se 04. veljače 2014. sukladno Zakonu o

medijima obratio tuženiku i glavnom uredniku tuženika, s pozivom da objavi ispravak u svezi s objavljivanjem predmetnog teksta od dana 24. siječnja 2014. Isto tako je naveo da su mediji dužni čuvati privatnost, dostojanstvo, ugled i čast građana, a svaka osoba ima pravo na zaštitu svih ovih vrednota dok u predmetnom slučaju tuženik je grubo povrijedio ove odredbe i time nanio tužitelju tešku moralnu nepravdu i veliku štetu, jer je povrijedio tužitelju njegovo pravo na privatnost, pravo na duševno zdravlje pravo na ugled, čast, dostojanstvo i ime čime je izazvao javni prijezir i omalovažavanje tužitelja te su ovdje dakle ostvarene kumulacije povreda prava osobnosti zbog čega je sada tužitelj u svojoj srediti obilježen kao osoba koja prepisuje diplomatske radnje i koja upozorava osumnjičene za ratni zločin da bi mogli biti uhićeni, a zbog čega pati i njegova obitelj. Nadalje je naveo da zbog predmetnog teksta, a u kojemu je bezobzorno, javno, imenom i prezimenom osramoćen, tužitelj živi u strahu da bi zbog toga mogao imati velike neugodnosti u svom svakodnevnom životu i radu, a trpio je i trpi i danas velike i intenzivne duševne boli te je povrijeđeno njegovo dostojanstvo, ime, ugled i čast, a trpi i psihički strah zbog ozbiljne zabrinutosti zbog javnog poniženja. Slijedom navedenog, predlaže da sud donose presudu kojom se nalaže tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 50.000,00 kn sa kamatama tekućim od 4.veljače 2014. do isplate uz naknadu parničnog troška sa kamatama tekućim od presuđenja do isplate.

Tuženik je u odgovoru na tužbu (list 30 spisa) naveo da je dobio podnesak tužitelja, odnosno njegovog odvjetnika, po rješenju koje je doneseno nakon prve rasprave, a kojim se nalaže tužitelju da dostavi u spis dokaz ili se pismeno očituje da li je istinit navod svjedoka da je u cijelosti objavljen zahtjev za objavom ispravka netočne informacije od 04. veljače 2014. godine, odnosno da se očituje da li je iskaz u tom smislu istinit, u kojem tužitelj neistinito informira da tuženik nije postupio po zahtjevu tužitelja za ispravak netočne informacije pa želi izvijestiti da to nije istina i da je tužitelj poslao potpuno krivi faksimil teksta tako da sukladno tome šalje presliku teksta objavljenog u poslovnom tjedniku Lider 14. veljače 2014. odmah po njegovu primitku iz kojeg je razvidno da je reagiranje tužitelja objavljeno u cijelosti. Također je naveo da ovom prilikom šalje i preslike tekstova objavljenih u Jutarnjem listu i Večernjem listu prije nego li je tekst napisan u Lideru, u kojima se citira tužitelj vezano uz inkriminirane slučajeve koje je njihov urednik komentirao, a koji su (između ostalog - jer sličnih je tekstova tih dana o tim temama bilo i u drugim javnim glasilima), bili podloga njihovom uredniku za njegov tekst. Stoga je naveo da se nada će preslike tih tekstova, kao i reagiranje tužitelja koje je objavio odmah po njegovu zahtjevu pomoći u zauzimanju pravilnog stava u ovom slučaju.

Tijekom dokaznog postupka radi razrješenja spornih okolnosti sud je izveo slijedeće dokaze: izvršen je uvid u novinski članak Lidera od 24.siječnja 2014. (list 5-6 spisa), uvid u Zahtjev za objavom ispravka netočnih informacija uz Potvrdu o primitku preporučene pošiljke od 5.veljače 2014. glavnom uredniku (list 7-9 spisa), uvid u Zahtjev za objavu ispravka netočnih informacija uz Potvrdu o primitku preporučene pošiljke od 5.veljače 2014. tuženiku (list 10-12 spisa), saslušan je svjedok Goran Litvan (list 23 spisa), saslušan je tužitelj kao stranka u postupku (list 24 spisa), uvid u izvadak iz novinskog članka tjednika Lider broj 438, od 21.veljače 2014. (list 26-29 spisa), uvid u novinski članak Lidera - reagiranje (list 32 spisa), uvid u novinski članak Jutarnjeg lista od 21.siječnja 2014. (list 33 spisa) te novinski članak sa portala Večernjeg lista od 15.studenog 2013. (list 34 spisa), a izvršen je uvid i u ostalu dokumentaciju priloženu spisu.

Druge dokaze sud nije izvodio budući da stranke nisu stavljale dokaznih prijedloga, a što su dužne temeljem čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03. 88/05, 25/13. dalje: ZPP). Naime, tuženik je na ročištu 4. travnja 2017. (list 58 spisa) upozoren na pravila o teretu dokazivanja kao i na odredbu čl. 219. ZPP, a na navedeno je tuženik upozoren i rješenjem od 18. srpnja 2018. Međutim, stranke su suglasno na ročištu dana 13. studenog 2018. navele da nije potrebno izvoditi dokaze te odustaju od svih predloženih, a neprovedenih dokaza odnosno nemaju dokaznih prijedloga i predlažu zaključiti glavnu raspravu temeljem stanja spisa (list 64 spisa).

Ocjenujući provedene dokaze sud je kao vjerodostojne prihvatio sve isprave koje su pročitane i u koje je izvršen uvid na glavnoj raspravi, s time da je dokaznu snagu istih cijenio dovodeći ih u vezu s drugim dokazima, te odredbama zakona.

Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz za sebe i sve dokaze u njihovoj ukupnosti sukladno čl. 8. ZPP-a, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

Predmet spora jest zahtjev tužitelja za naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na čast, ugled i dostojanstvo koje je pretrpio objavom članka u tjedniku "Lider" u tekstu pod naslovom "Politika je ipak kurva" autora Gorana Litvana.

Među strankama nije sporno da je dana 24. siječnja 2014. objavljen članak od strane tuženika u tjedniku "Lider" u tekstu pod naslovom "Politika je ipak kurva" autora Gorana Litvana.

Iz uvida u presliku članka objavljenog u tjedniku "Lider" u tekstu pod naslovom "Politika je ipak kurva", (list 6 spisa) proizlazi da je navedeno: "Nijedna od ključnih hrvatskih stranaka ne može pobjeći od gornjeg naslovčića. Ne znam samo s kojom da počnem. Još se nije stišala buka oko Čačićevoga političkog soliranja iz zatvora i prijekog suda njegove partije (pardon, stranke; hrvatske i još narodne, pa k tome i liberalne). Slijedio je obračun u bermudskom SDP-ovskom trokutu Ministarstvo financija Porezna uprava- Ministarstvo pravosuđa s Linićevim pomoćnikom Šegonom u naizgled glavnoj ulozi. A s druge strane političkog inspektora eto opet vesele priče o Karamarkovu pouzdaniku Milijanu Brkiću. No Vaso je ovaj put uhvaćen u dijametralnoj suprotnoj ulozi - sada nije prepisivač (diplomske radnje) nego šaptač (osumnjičenima za ratni zločin koje je kao zamjenik ravnatelja policije upozoravao da će biti uhićeni). HDZ će ustvrditi da je to skretanje pozornosti sa Šegona. I što napisati u svemu tome? Vidi naslov."

Između stranaka je sporan osnov i visina tužbenog zahtjeva, te u tom smislu je li uopće objavljena informacija objektivno podobna povrijediti zaštićeno dobro tužitelja u vidu dostojanstva, časti i ugleda, imena, kao i da li je tužitelj sukladno odredbi čl. 7. st. 3. Zakona o medijima (Narodne novine br. 59/04., 84/11. i 81/13., dalje:ZM) svojim ranijim ponašanjem privlačio pozornost javnosti i u tom smislu ostvaruje li pravo na zaštitu privatnosti kao drugi građani.

Najprije valja reći da je tužitelj u konkretnom slučaju podnio tužbu pravovremeno jer je sporni članak objavljen 24. siječnja 2014., a tužba je podnesena u ovoj pravnoj stvari 14. ožujka 2014. pa nije protekao rok od 3 mjeseca od dana objave spornog članka odnosno nije protekao kako je to propisano odredbom čl. 23. ZM, rok od 3 mjeseca od dana saznanja za objavu informacija kojom je šteta prouzročena.

Nadalje, odredbom čl. 22. st. 2. ZM propisano je da pravo na tužbu na naknadu nematerijalne štete sukladno općim propisima obveznog prava ima osoba koja je prethodno zatražila od nakladnika objavljivanje ispravka informacije.

Iz uvida u Zahtjev za objavom ispravka netočnih informacija uz Potvrdu o primitku preporučene pošiljke od 5.veljače 2014. glavnom uredniku (list 7-9 spisa), te Zahtjev za objavu ispravka netočnih informacija uz Potvrdu o primitku preporučene pošiljke od 5.veljače 2014. tuženiku (list 10-12 spisa),

proizlazi da se tužitelj obratio glavnom uredniku i tuženiku sukladno Zakonu o medijima, te naročito čl. 40. i 41. istog Zakona, te ih poziva na objavljivanje ispravka u svezi sa člankom objavljenim u tiskanom izdanju "LIDER" od dana 24. siječnja 2014. godine, pod naslovom "Politika je ipak kurva", a u kojem se u neistinom kontekstu spominje ime tužitelja Milijana Brkića. Isto tako je naveo da se navedenim člankom njemu imputira da kako je Karamarkov pouzdanik Milijan Brkić Vaso ovaj put uhvaćen u dijametralno suprotnoj ulozi, da sad nije prepisivač diplomatske radnje, nego šaptač osumnjičenima za ratni zločin koje je kao zamjenik ravnatelj policije upozoravao da će biti uhićeni te da će HDZ sada ustvrditi da je to skretanje pozornosti sa Šegona. Na kraju ih je pozvao da radi pravilnog i točnog informiranja javnosti, a obzirom na navedeno, objave u cijelosti predmetni ispravak, bez izmjena ili dopuna i to na istom ili istovrijednom mjestu gdje su i objavljene neistinite informacije uz ispriku tužitelju s time da tužitelj zadržava pravo na pokretanje sudskog postupka.

Slijedom navedenog, procesne pretpostavke za podnošenje tužbe za naknadu štete isplatom sukladno općim propisima obveznog prava iz čl. 22. st. 2. ZM su ispunjene kada se osoba koja zahtijeva ispravak obratila prije podnošenja tužbe bilo glavnom uredniku, bilo nakladniku sa zahtjevom za objavu ispravka, pri čemu je odlučno jedino je li tužba za naknadu štete podnesena u roku od tri mjeseca od dana saznanja za objavu informacije kojom je šteta prouzročena. Ovaj sud je, kao je naprijed navedeno, utvrdio da je tužba podnesena u roku od tri mjeseca od dana saznanja za objavu informacije u spornom članku, pa je ispunjena pretpostavka iz čl. 23. ZM, a tužitelj se obratio sa svojim zahtjevom glavnom uredniku i tuženiku, a što među strankama nije niti sporno.

Nadalje, valja reći da prema odredbi čl. 21.st. 1. ZM-a, propisano je da nakladnik koji informacijom objavljenom u medijima prouzroči drugome štetu dužan ju je naknaditi, izuzev u slučajevima propisanim zakonom, dok je u stavku 2. propisano da je šteta umanjeње nečije imovine ili sprječavanje njezina povećanja (materijalna šteta) te nanošenje drugom fizičkog ili psihičkog bola ili straha (nematerijalna šteta), a stavkom 3.istog članka da na utvrđivanje odgovornosti za naknadu štete primjenjuju se propisi o obveznim odnosima, osim ako ovim Zakonom nije drugačije određeno. Isto tako, odredbom čl. 21. st. 6. ZM određeno je da postojanje pretpostavki za odgovornost za štetu dokazuje tužitelj, dok postojanje pretpostavki za oslobođenje od odgovornosti za štetu iz čl. 21. st. 4. ZM-a (tzv. ekskulpacijonih razloga) dokazuje nakladnik, tj. ovdje tuženik.

Zakon o medijima je definirao okolnosti koje nakladnika oslobađaju od odgovornosti za štetu, a tuženik se u konkretnom slučaju pozivao na to da su i druge novine objavljivale takve članke odnosno dostavlja preslike tekstova objavljenih u Jutarnjem listu i Večernjem listu prije nego li je tekst napisan u Lideru, u kojima se citira tužitelj vezano uz inkriminirane slučajeve koje je njihov urednik komentirao, a koji su (između ostalog - jer sličnih je tekstova tih dana o tim temama bilo i u drugim javnim glasilima), bili podloga njihovom uredniku za njegov tekst.

Da bi u ovoj pravnoj stvari tuženik bio odgovoran i nadoknaditi tužitelju prouzročenu štetu potrebno je utvrditi da li su ispunjene sve pretpostavke za naknadu štete a to su: postojanje štetne radnje, tj. da li izjave tuženika glede tužitelja iznesene putem medija objektivno vrijeđaju njegovo pravo osobnosti povredom ugledi i časti te dostojanstva, štetnika, te da li ta štetna radnja pričinjava štetu tužitelju u vidu duševnih bolova, i postojanje uzročne veze između štetne radnje i nastale štete, kao i postojanje krivnje tuženika (protupravnost).

U odnosu na odlučne činjenice na kojima tužitelj temelji svoju tužbu i potražuje naknadu štete zbog povrede prava osobnosti i to prije svega časti, ugleda i dostojanstva, ovaj sud je proveo dokaz saslušanjem tužitelja kao stranke u postupku te saslušanjem svjedoka Gorana Litvana.

Svjedok Goran Litvan je u svom iskazu (list 23 spisa), koji iskaz je prihvaćen u bitnom, naveo da je autor predmetnog teksta i kada mu je predočen predmet ovog spora, onda u odnosu na sadržaj spornog

teksta navodi da je to ono što je bilo općepoznato samo je to malo slobodnijim izričajem u tekstu napisao, posebno jer se predmetna rubrika piše u tom slobodnijem izričaju. Zatim je naveo da se rubrika, naime zove "vijesti i konteksti", dakle donose se određene vijesti iz ekonomije i politike iz prethodnog tjedna, i onda se te vijesti komentiraju. Nadalje je naveo u odnosu na dio teksta vezano za falsificiranje diplome po tužitelju, da se radi o općepoznatim činjenicama jer su o njima pisali svi mediji, pa se tako izvještavalo da je tužitelj falsificirao diplomski rad i da mora napisati novi, a u odnosu na drugi dio teksta vezano za opis da je obavještavao osumnjičenike za ratne zločine i ono što je u tekstu napisao, isto je bazirano na činjenici da je i sam tužitelj, čini mu se pred sudom, izjavio da je obavještavao osumnjičenike, a koliko se danas sjeća, uz prethodni dogovor s Državnim odvjetnikom Bajićem. Isto tako je naveo što se tiče samog naslova i kraja teksta koji upućuje na naslov, pojašnjava da je to njegov osobni stav, a misli da je stav i velike većine ljudi, a predmetni dio teksta spominje i druge političare Čačić, Linić, Šegon, a ne samo osobu tužitelja. Zatim je naveo da smatra da nije trebao kontaktirati tužitelja radi provjere informacija jer je imao dovoljno informacija da bi vjerovao da je ono što piše o tužitelju istina, a može ako je potrebno dostaviti niz medijskih članaka o objavljenim činjenicama, kao što su ove činjenice koje je napisao u predmetnom tekstu, a koje pak činjenice ni po kome nisu demantirane u javnosti. Zatim je naveo da dijeli mišljenje u pitanju da svaki medij, pa tako i ovaj tuženika, formira odnosno sudjeluje u formiranju društvenog stava, no ne smatra da je niti ovim niti bilo kojim svojim tekstom utjecao na formiranje društvenog stava svojih čitatelja, jer se oni mogu slagati s njegovim stavom i tekstom, ali i ne moraju te nije preuzeo društveni stav iz drugih medija, već je preuzeo činjenice iz drugih medija i napisao predmetni tekst, a tekst koji je napisao kao predmet ovog spora, predstavlja njegov stav. Isto tako je naveo da kako nije kontaktirao tužitelja nije kontaktirao ni Državno odvjetništvo jer nije imao dilema o činjenicama koje je pisao te kao laik može zaključiti da je moguće da u slučaju da tužitelj kontaktira osumnjičene osobe time radi kazneno djelo, no on zbog saznanja ove činjenice nije smatrao potrebnim kontaktirati Državno odvjetništvo, te smatra da su oni dužni voditi računa da li netko svojim djelima čini kazneno djelo. Zatim je naveo da smatra da se naslov ovog dijela teksta odnosi na cijelu političku scenu o kojoj je u tekstu pisao, a pod naslovom je osobno smatrao da je politika u jednom dijelu nepošten posao, jer se svodi na dogovore i na političku trgovinu svim i svačim. Nadalje je naveo da je svjestan da je moguće ovaj tekst nekoga povrijedio, no ovaj posao radi već 30 godina i smatra da sve osobe, političari odnosno oni koji se bave javnim poslom, nemaju zaštitu privatnosti jednako kao što su osobe koje su anonimne, u žargonu zvane "Pero Perić", a ovo je rubrika u tjedniku tuženika u kojoj se komentiraju vijesti koje su već iznesene tijekom prethodnog tjedna i dovode se u određeni kontekst, zato se rubrika i zove "vijesti i konteksti". Zatim je naveo da se u tekstu ne poziva na medij iz kojeg je dobio vijesti, a u konkretnom slučaju su ove činjenice iznesene u toliko medija u prethodnom tjednu pa je smatrao da isto nije niti bilo nužno. Na kraju je naveo da je LIDER dobio reagiranje tužitelja na ovaj tekst, i siguran je prema praksi tuženika da je reagiranje objavljeno u cijelosti kako je i traženo, ali nije siguran da li prvi slijedeći broj, jer ako je tužiteljevo reagiranje pristiglo u redakciju u utorak ili srijedu to tehnički nije bilo moguće, ili najkasnije u drugom izdanju nakon izdanja spornog teksta. Isto tako je naveo da u tekstu reagiranja tužitelja kojeg je pročitao doista nije vidio u čemu je to pogriješio u činjenicama iznesenim uz osobu tužitelja jer nije bilo od tužitelja demantiranja niti jedne činjenice.

Tužitelj je u svom iskazu (list 24 spisa) naveo da ono što je napisano u spornome tekstu je dezinformacija zločestih medija koji neprestano ponavljaju ovu činjenicu, a koja u suštini nije točna te ističe da se pred Upravnim sudom vodi postupak radi ukidanja Rješenja o poništenju diplomskog rada policijske akademije u Zagrebu, pa dakle nije točna informacija koja se navodi u ovom tekstu. Isto tako, u odnosu na dio teksta vezano uz šaptača osumnjičenima... neistinit je navod saslušnog svjedoka novinara da je ovu informaciju iznio u tekstu, a da ju je tada već iskazao pred sudom, jer je iskaz pred

sudom dao nakon pisanja ovog spornog teksta pri čemu je činjenica da su mediji pisali i o ovim informacijama, no on nije smio govoriti jer je bio vezan službenom tajnom, a kao zamjenik ravnatelja policije, koji je imao pristupa klasificiranim dokumentima, dakle nije mogao demantirati sve te napise u medijima i očitovati se. Zatim je naveo da smatra da mu se ovim tekstom imputira da je počinio kazneno djelo odavanja službene tajne, da je zloupotrijebio položaj, da je nečastan i nemoralan i generalno da je ovaj poziv kojim se sada bavi, politika, nemoralan umjesto da se razgovara o svakom pojedincu, odnosno svakome od nas. Iako kad mu se predočilo da predmetna formulacija koja je prenesena u naslov je formulacija koja se često koristi na medijskoj sceni i u javnosti, tužitelj je naveo da ne smatra kao nešto što je ispravno, posebno je teško doživio taj naslov koji se vezuje uz njegovu osobu jer mu se time imputira da je kao političar nečastan i nemoralan, iako se već dugo godina bavi politikom iskreno i časno i upravo zbog toga je i podnio ovu tužbu. Isto tako je naveo da nema saznanja da bi njegov zahtjev za ispravak informacije bio u cijelosti objavljen, ali dopušta da je to moguće te nije podnio tužbu radi objave ispravka odnosno ispravke dok je iznos naknade štete u suglasju s odvjetnikom odredio u iznosu od 50.000,00 kn te smatra da je taj iznos primjeren s obzirom na velike duševne boli njega i njegove obitelji. Nadalje, na upit koliki broj čita predmetni tjednik, naveo je da njemu to nije važno zbog štete koja je njemu ionako donesena, posebno jer veliki krug njegovih prijatelja, poslovnih ljudi, čita ovaj tjednik i nazvalo ga odmah nakon što je predmetni tekst objavljen, koji su ga pitali što je to bilo, opet si kriminalac, opet si to napravio. Isto tako je naveo da je nakon ovog teksta i Državno odvjetništvo na svojim službenim stranicama objavio informaciju da su sve njegove radnje u svezi s tzv. slučajem "Grubori", bile napravljene u skladu sa zakonom. Također je naveo da shvaća da je javna osoba, no smatra da njegova obitelj ne treba biti zahvaćena njegovim javnim poslom, pa je tako njegova supruga koja je poslovna žena, od svojih prijateljica bila obavještavana o ovom tekstu, zbog čega je tražila od njega da napusti taj posao te je posebno istaknuo da kao zamjenik ravnatelja nikada nije nikoga upozoravao da će biti uhićen kako se to navodi u spornom tekstu.

Iz uvida u novinski članak Lidera - reagiranje (list 32 spisa), utvrđeno je da je objavljen tekst reagiranje tužitelja zastupanog po punomoćniku Romanu Biharu kojim je u cijelosti objavljen zahtjev za objavom ispravka netočne informacije od 4. veljače 2014., a tuženik je naveo da je preslika teksta objavljenog u poslovnom tjedniku Lider objavljena 14.2.2014. odmah po primitku i to u cijelosti.

Slijedom navedenog, ovaj sud je utvrdio da se u navedenom članku ističe da je tužitelj kao Karamarkov pouzdanik uhvaćen u dijametralnoj suprotnoj ulozi - sada nije prepisivač (diplomske radnje) nego šaptač (osumnjičenima za ratni zločin koje je kao zamjenik ravnatelja policije upozoravao da će biti uhićeni).

Valja reći da je sud utvrdio da su objavljene informacije koje predstavljaju činjenične tvrdnje, po stavu ovog suda podobne povrijediti pravo tužitelja na privatnost, čast, ugled i dostojanstvo te su takve informacije mogle izazvati duševnu bol kod tužitelja u tom intenzitetu da ima pravo potraživati naknadu štete za isto.

Nadalje, na temelju provedenog postupka, ovaj sud je utvrdio da su o tužitelju iznesene neistinite informacije proizišle kao zaključak autora članka bez utemeljenosti na relevantnim činjenicama, a što potvrđuje iskaz svjedoka autora članka Gorana Litvana koji je naveo da je u tekstu napisao ono što je bilo općepoznato samo je to malo slobodnijim izričajem u tekstu napisao, posebno jer se predmetna rubrika piše u tom slobodnijem izričaju. Nadalje je naveo u odnosu na dio teksta vezano za falsificiranje diplome po tužitelju, da se radi o općepoznatim činjenicama jer su o njima pisali svi mediji, a u odnosu na drugi dio teksta vezano za opis da je obavještavao osumnjičenike za ratne zločine i ono što je u tekstu napisao, isto je bazirano na činjenici da je i sam tužitelj, čini mu se pred sudom, izjavio da je obavještavao osumnjičenike, dok što se tiče samog naslova i kraja teksta koji upućuje na naslov, pojašnjava da je to njegov osobni stav, te smatra da nije trebao kontaktirati tužitelja radi provjere informacija jer je imao dovoljno informacija da bi vjerovao da je ono što piše o tužitelju istina. Isto tako je naveo da kako nije kontaktirao tužitelja nije kontaktirao ni Državno odvjetništvo jer nije imao dilema o činjenicama koje je pisao, a u tekstu se ne poziva na medij iz kojeg je dobio vijesti i u konkretnom

slučaju su ove činjenice iznesene u toliko medija u prethodnom tjednu pa je smatrao da isto nije niti bilo nužno.

Da se radi o neistinitim, nepotpunim i neprovjerenim informacijama, proizlazi i iz iskaza tužitelja koji je naveo da se pred Upravnim sudom vodi postupak radi ukidanja Rješenja o poništenju diplomskog rada policijske akademije u Zagrebu, pa dakle nije točna informacija koja se navodi u ovom tekstu dok u odnosu na dio teksta vezano uz šaptača osumnjičenima... neistinit je navod saslušanog svjedoka novinara da je ovu informaciju iznio u tekstu, a da ju je tada već iskazao pred sudom, jer je iskaz pred sudom dao nakon pisanja ovog spornog teksta pri čemu je činjenica da su mediji pisali i o ovim informacijama, no on nije smio govoriti jer je bio vezan službenom tajnom, a kao zamjenik ravnatelja policije, koji je imao pristupa klasificiranim dokumentima, dakle nije mogao demantirati sve te napise u medijima i očitovati se.

Valja reći da je pravo novinara na komentiranje, prikupljanje, istraživanje i objavljivanje informacije u cilju informiranja javnosti pogotovo glede onih informacija za koje postoji opravdano zanimanje javnosti za objavu te informacije, a takve informacije u svakom slučaju su informacije koje se odnose na postupanja tužitelja koji je potpredsjednik Hrvatskog sabora te dugogodišnji hrvatski političar. Međutim, kada se tužitelju imputira da je prepisivač diplomatske radnje bez priloženih dokaza o tome, kao i nezakonito postupanje odavanja službene tajne i kada ga se imenuje kao osobu koja je nositelj nezakonitih radnji samo na temelju već objavljenih informacija i stvara zaključak proizašao iz pisanja drugih medija onda, po pravnom stavu ovog suda, objavljivanjem imena tužitelja kao nositelja tih nezakonitih radnji nije se postupalo u dobroj vjeri. Naime, ne može se radi ostvarivanja jednog prava - prava na informiranje ugrožavati drugo tuđe pravo u ovom slučaju pravo na dostojanstvo, ugled i čast. Prema tome, analizirajući naslov i sadržaj članka sud nalazi da isti sadrži o tužitelju uvredljive informacije iz kojih se kod čitatelja može stvoriti logičan zaključak o moralnoj kvaliteti tužitelja, a ocjena je ovog suda da predmetne informacije nisu objavljene u dobroj vjeri.

Također, valja reći kada se neka informacija objavljuje radi bolje informiranosti građana i kada se radi o osobi za koju postoji interes javnosti, tada treba poduzeti maksimalne mjere profesionalnosti kako se javnost ne bi dovela u zabludu. Ovo iz razloga što je svakom prosječnom čitatelju dovoljno pročitati naslov da bi i on stekao svoj sud, a daljnjim čitanjem teksta bi naslov trebao biti obrazložen istinitim i potpunim informacijama. Dakle, u spornom članku tužitelj je prikazan kao osoba negativnih osobina, jer se u istaknutom dijelu teksta izražava stav prema tužitelju kao osobi od afera. Iako je Ustavom Republike Hrvatske zajamčena sloboda tiska, to ne daje pravo da se prenošenjem neistinitih informacija diskreditira neka osobu, a u konkretnom slučaju zato što je novinar stvorio zaključak iz pisanja drugih medija bez da bi o tomu kontaktirao tužitelja ili nadležno državno tijelo.

U svezi navoda svjedoka Gorana Litvana autora članka da je riječ o vrijednosnom sudu autora u smislu odredbe čl. 21 st. 4 ZM utemeljenom na informacijama koje su se pojavile u medijima puno prije nego što je tuženik objavio utuženi članak, u prvom redu valja reći da odgovornost drugih medija koji su prenosili istu ili sličnu informaciju o tužitelju ne umanjuje, niti isključuje odštetnu odgovornost tuženika. Isto tako, ako autor članka-novinar iznosi svoj vrijednosni sud u tjedniku, taj vrijednosni sud dobiva javnu dimenziju i informira javnost, pa bi imao profesionalnu obvezu obavijestiti javnost kojoj upućuje svoj vrijednosni sud da komentira već ranije pisano o tužitelju, a ne iznositi tvrdnje i zaključke kojima tužitelju imputira nedopuštenih radnji.

Još valja napomenuti da je vrijednosni sud kritika, komentar ili bilo koja informacija koja sadrži nečije mišljenje, odnosno subjektivni stav o ljudskim radnjama, pojavama, događajima, odnosima, osobama, djelatnostima, predmetima i stanjima i kao takav nije podoban za objektivno utvrđivanje. Stoga vrijednosni sud ne podliježe dokazu istinitosti niti se o istom na taj način može raspravljati. U konkretnom slučaju imamo situaciju da tuženik objavljivanjem nepotpunih i neistinitih informacija insinuirajući postupanje tužitelja suprotno zakonu što po stavu ovog suda ne predstavlja vrijednosni sud već činjenične tvrdnje, jer autor članka izričito navodi da je tužitelj kao Karamarkov pouzdanik uhvaćen u

dijametralnoj suprotnoj ulozi - sada nije prepisivač (diplomske radnje) nego šaptač (osumnjičenima za ratni zločin koje je kao zamjenik ravnatelja policije upozoravao da će biti uhićeni).

Slijedom navedenog, po stavu ovog suda sukladno odredbi čl. 21. st. 6. ZM tužitelj je dokazao postojanje pretpostavki odgovornosti za štetu te mu je tuženik dužan nadoknaditi nematerijalnu - neimovinsku štetu zbog povrede dostojanstva, ugleda i časti. S druge strane, tuženik nije dokazao da pri objavi ovdje prijepornih informacija o tužitelju postoje razlozi za isključenje odgovornosti tuženika jer sud nije utvrdio postojanje niti jedne okolnosti iz odredbe čl. 21. st. 4. ZM-a. Naime, s obzirom na sadržaj i kontekst objavljenih informacija, sud je imao dovoljno elemenata za utvrđivanje odgovornosti tuženika u pogledu objavljenih informacija tako da je utvrđeno da tuženik objavljivanjem spornih informacija nije postupao u dobroj vjeri, pri čemu je znao i mogao znati da će kontekst samog članka biti negativan za tužitelja. Isto tako, tvrdnja da su i drugi mediji objavljivali iste informacije ne oslobađa tuženika od odgovornosti i tuženik zbog toga što su isti podaci o njemu već objavljeni u drugim medijima nije bio oslobođen odgovornosti poštivanja prava na privatnost, dostojanstvo, ugled i čast tužitelja u konkretnom slučaju. Naime, obveza poštivanja navedenih prava odnosi se na sve medije i na svakog nakladnika pa nezakonito postupanje jednog nakladnika ne može imati za posljedicu da isto takvo nezakonito ponašanje drugog nakladnika postane dopušteno.

Stoga je tuženik temeljem čl. 21. st. 1. ZM-a, a u vezi s čl. 16. st. 1. ZM, te temeljem čl. 1100. st. 1. i 2. u vezi s čl. 19. st. 1. i 2. i čl. 1046. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15 - dalje: ZOO) dužan tužitelju naknaditi pravičnu novčanu naknadu zbog povrede prava osobnosti.

Naime, dostojanstvo čovjeka je vrijednost koja ulazi u krug temeljnih osobnih prava, a sastavni elementi te vrijednosti su svakako čast, kao vlastito osjećanje vrijednosti i ugled, kao uvažavanje od drugih u društvu. Svaki čovjek ima pravo na poštivanje i zaštitu svog dostojanstva u smislu zahtjeva za poštivanjem koje mu pripada na temelju svog postojanja i svoje društvene uloge.

Na temelju iskaza tužitelja sud utvrđuje da su sporne informacije mogle kod tužitelja objektivno izazvati povredu prava na dostojanstvo, ugled i čast jer se takve informacije manifestiraju i zadiru ne samo u profesionalni već i moralni integritet tužitelja. Tako iz iskaza tužitelja proizlazi da smatra da mu se ovim tekstom imputira da je počinio kazneno djelo odavanja službene tajne, da je zloupotrijebio položaj, da je nečastan i nemoralan i generalno da je ovaj poziv kojim se sada bavi, politika, nemoralan, a posebno je teško doživio taj naslov koji se vezuje uz njegovu osobu jer mu se time imputira da je kao političar nečastan i nemoralan, iako se već dugo godina bavi politikom iskreno i časno i upravo zbog toga je i podnio ovu tužbu kao i zbog štete koja je njemu nanesena jer veliki krug njegovih prijatelja, poslovnih ljudi je čitalo ovaj tjednik i nazvalo ga odmah nakon što je predmetni tekst objavljen, koji su ga pitali što je to bilo, opet si kriminalac, opet si to napravio. Također je naveo da shvaća da je javna osoba, no smatra da njegova obitelj ne treba biti zahvaćena njegovim javnim poslom, pa je tako njegova supruga koja je poslovna žena, od svojih prijateljica bila obavještavana o ovom tekstu, zbog čega je tražila od njega da napusti taj posao te je posebno istaknuo da kao zamjenik ravnatelja nikada nije nikoga upozoravao da će biti uhićen kako se to navodi u spornom tekstu.

Ocjenjujući iskaz tužitelja iskrenim, objektivnim, životnim i logičnim sud zaključuje da je nakon objave spornog članka tužitelj bio uznemiren kao i članovi njegove obitelji i prijatelji i da je okolina tužitelja imala prema njemu razne upite i to u negativnom smislu tako da je zbog toga trpio duševne boli zbog povrede prava osobnosti.

Odlučujući o visini pravične novčane naknade, sud je tužitelju dosudio naknadu štete u iznosu od 15.000,00 kn, uzevši u obzir sve okolnosti slučaja, osobito da je tužitelj javna osoba, te uzevši u obzir opseg pretrpljenih duševnih boli zbog povrede prava na privatnost, dostojanstvo čast i ugled, pri čemu je sud vodio računa o cilju kojemu služi ta novčana naknada, kao i da se dosuđivanjem ove naknade ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom. Također, sud je posebno imao u vidu da navedeni članak kako po svom doslovnom značenju, tako i po svom sadržaju sadrži

informacije koje su podobne kod tužitelja izazvati duševnu bol koja po svom intenzitetu, trajanju i u sredini u kojoj je iznesena, a imajući u vidu i zanimanje tužitelja, kod istog uzrokuje jasno izraženu i manifestiranu povredu prava osobnosti te je odlučeno kao pod toč. I. izreke ove presude, dok je tužitelj odbijen sa preostalim dijelom zahtjeva od 35.000,00 kn kao previsoko zatraženim kao pod toč. II. izreke ove presude.

Temeljem odredbe čl. 1103. ZOO obveza pravične novčane naknade neimovinske štete dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga.

Stoga su zatezne kamate na dosuđenu naknadu neimovinske štete dosuđene tužitelju od dana podnošenja tužbe tj. od 14. travnja 2014. g. do isplate po stopi određenoj u čl. 29. st. 2. ZOO, odnosno do 31. srpnja 2015. prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. godine do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena i to sukladno odredbi čl. 1103 ZOO-a dok je odbijen zahtjev tužitelja za isplatu kamate od 04. veljače 2014. do 13. travnja 2014. Ovo stoga, jer u smislu citiranog zakonskog propisa obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, a tužitelj je 4. veljače 2014. podnio Zahtjev za objavu ispravka, a ne zahtjev za naknadu neimovinske štete pa u tomu sud nalazi utemeljenost za tijek kamate od podnošenja tužbe.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl.154. st.2. ZPP-a i čl. 155.st.1.ZPP-a, a troškovi su odmjereni sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 142/12 i 03/14, dalje u tekstu: Tarifa) po kojoj vrijednost jednog boda iznosi 10,00 kn, a imajući u vidu troškovnik tužitelja i vrijednost postavljenog tužbenog zahtjeva.

Tako je tužitelju priznat trošak koji se odnosi na sastav tužbe - 1.000,00 kn (Tbr.7/1 OT/12), trošak pristupa na ročište 19.09.2014. - 1.000,00 kn (Tbr. 9/1 OT/12), trošak pristupa na ročište 19.01.2015. - 1.000,00 kn (Tbr. 9/1 OT/12), trošak sastava podneska 03.02.2015. - 250,00 kn (Tbr. 8/3 OT/12), trošak pristupa na ročište 02.03.2015. - 500,00 kn (Tbr. 9/2 OT/12), trošak sastava podneska 27.06.2016. - 250,00 kn (Tbr. 8/3 OT/12), trošak pristupa na ročište 04.04.2017. - 1.000,00 kn (Tbr. 9/1 OT/12), trošak pristupa na ročište 13.11.2018. - 1.000,00 kn (Tbr. 9/1 OT/12), odnosno ukupno 6.000,00 kn uz PDV-a od 25% od 1.500,00 kn, a sukladno uspjehu u sporu od 30%, što iznosi 2.250,00 kn te uz trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 850,00 kn te sudsku pristojbu na presudu od 500,00 kn, tako da je tužitelju na ima parničnog troška valjalo dosuditi iznos od ukupno 3.600,00 kn.

Valja reći da tužitelju nije priznat trošak sastava podneska 24.09.2014., trošak sastava podneska 11.11.2014., trošak sastava podneska 08.05.2015., trošak sastava podneska 07.03.2016., te trošak sastava podneska 06.12.2017. budući da navedeni podnesci po stavu ovog suda nisu bili potrebni radi vođenja ove parnice u smislu odredbe čl. 155.st.1. ZPP.

Na dosuđeni trošak tužitelju pripadaju zakonske zatezne kamate sukladno članku 30. stavak 2. Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 112/12, 25/13 i 93/14), a u visini određenoj člankom 29. stavak 2. ZOO-a, tekuće od presuđenja odnosno od 28. prosinca 2018. pa do isplate, po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena.

U Zagrebu, dana 28. prosinca 2018.

SUDAC:
Sabina Dugonjić, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana, a o žalbi odlučuje Županijski sud. Žalba se podnosi ovom sudu, u pet primjeraka uz plaćenu sudsku pristojbu.

DNA

1. punomoćniku tužitelja uz Rješenje o plaćanju sudske pristojbe na tužbu od 850,00 kn te presudu u iznosu od 500,00 kn.

2. punomoćniku tuženiku

Za točnost otpravka- ovlaštenu službenik:

Ivana Pašalić